

Notulen van de openbare vergadering van de gemeenteraad, gehouden op 5 februari 2004 om 19.30 uur in het gemeentehuis te Emmeloord.

Aanwezig zijn: de dames H. Binksm-Martens (VVD), W.R. Bouma (CDA), M.T.B. Droog-Smit (CDA), J. Faber-Sloothoor (PvdA/GroenLinks), A.J. Geluk-Geluk (VVD), H.J. Straatsma-Reuvers (PvdA/GroenLinks), J. Wondergem-Nieuwenhuizen (CDA) en de heren J.W. Bakker (PvdA/GroenLinks), G.P. Dibbits (P.U.), P.G. van Diepen (P.U.), P.J. van Domburg (P.U.), J.M. van der Est (PvdA/GroenLinks), W.C. Haagsma (P.U.), L.G.M. Hermus (CDA), G. Nentjes (ChristenUnie/SGP), T. Nijdam (PvdA/GroenLinks), P. Reijenga (CDA), H.F.A. Roefs (VVD), P.J. Sanderse (CDA), J. Schipper (CDA), T. Tuinenga (P.U.), J.J. van der Velde (CDA), W.M. Vercreijje (P.U.), P.M.S. Vermeulen (D66), L.G. Voorberg (ChristenUnie/SGP), C. Wagemaker (P.U.) en R.F. Wassink (ChristenUnie/SGP)

voorzitter: W.L.F.C. Ridder van Rappard, burgemeester
wethouders: Mevrouw I. van Gaalen-van Kooij (P.U.), Mevrouw T. Bij de Vaate-de Jong (CDA) en de heren A.H.T. van Meijel (CDA), J. Mulder (PvdA/GroenLinks) en J.A. Ritsema (P.U.)
griffier: J.M. Even

I. Opening

De **voorzitter** Ik open de vergadering en heet ieder welkom.

II. Vaststelling agenda

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming wordt de agenda vastgesteld.

III. Notulen

Er zijn geen notulen.

IV. Ingekomen stukken

Er zijn geen ingekomen stukken.

V. Mededelingen

Er zijn geen mededelingen.

VI. Spreekrecht

Van het spreekrecht wordt geen gebruik gemaakt.

VII. Vragenuur

Van het vragenuur wordt geen gebruik gemaakt.

VIII Agendapunten

1. Rapportage naar aanleiding van de motie raadscommissie I d.d. 12-1-2004 inzake het ziekenhuis

De heer **Roefs**: Mijnheer de Voorzitter. Heeft het college schriftelijk het vertrouwen opgezegd in de raad van bestuur of tot nu toe slechts mondeling?

De heer **Haagsma**: Mijnheer de Voorzitter. Vanavond is de vraag aan de orde hoe het verder moet met het ziekenhuis. Daarvoor is het nodig om even achterom te kijken.

Uit het materiaal dat naar aanleiding van het onderzoek aan ons is gegeven, krijg je een duidelijk beeld van wat zich de laatste tien tot vijftien jaar bestuurlijk en organisatorisch heeft afgespeeld.

De **voorzitter**: Kunt u zich te beperken tot het stellen van vragen? Beschouwingen kunnen later aan bod komen.

De heer **Haagsma**: Gedeputeerde Staten heeft een vrij duidelijke rol in het geheel. Uit de stukken blijkt dat GS zich niet geheel bewust zijn geweest van deze verantwoordelijkheid. Is er na 15 januari jl. nog contact met GS geweest? Volgens het college kan of moet GS een rol spelen in de oplossing van de financiële problemen.

De heer **Reijenga**: Dit zijn geen informatieve vragen.

De heer **Haagsma**: Ik schort mijn vragen op tot de inhoudelijke ronde.

De heer **Bakker**: Mijnheer de Voorzitter. Ik heb een aantal concrete vragen ten aanzien van de gemeenschappelijke regeling. Kunt u aangeven welke mogelijkheden of belemmeringen er zijn om de gemeenschappelijke regeling op te heffen? Aan De Greve en Partners is een opdracht verstrekt. Kan worden aangegeven welke opdracht dat is geweest?

Wethouder mevrouw **Bij de Vaate**: Mijnheer de Voorzitter. In de brief van GS aan de gemeente heeft u de vragen kunnen zien waarvan de provincie zegt: wij zullen kijken wanneer en hoe we de gemeenschappelijke regeling kunnen opheffen, welke mogelijkheden en belemmeringen er zijn voor de opheffing. Dat zijn onder andere de financiële zaken, de leningen die door de gemeenschappelijke regeling zijn afgesloten. We zullen samen met de gemeente Lelystad en provincie moeten zien uit te komen. Daarna gaan we het officiële traject in. Dat is echter niet in een jaar geregeld.

Wethouder de heer **Ritsema**: Mijnheer de Voorzitter. Ik antwoord op de vraag van de heer Roefs. Er is geen sprake geweest van het opzeggen van vertrouwen. De rapportage zoals ook de raad die heeft ontvangen is naar het ziekenhuis gestuurd. In die zin hebben we schriftelijk ons standpunt kenbaar gemaakt. In het stuk wordt niet gesproken over het opzeggen van vertrouwen maar er wordt meer gesproken over het vertrouwen hebben in de lijn die moet leiden tot een goede uitvoering van het plan van aanpak. De heer Bakker zegt dat de opdracht aan De Greve en Partners luidt: "Gelet op het feit dat het college een standpunt moet innemen over het langetermijnhuisvestingsplan, moet op een rij worden gezet in hoeverre het langetermijnhuisvestingsplan ligt in de lijn van het plan van aanpak, zodat wij op grond daarvan een beoordeling kunnen maken of het langetermijnhuisvestingsplan voldoende perspectief biedt voor terugkeer van de vier basisvakken, op termijn, voor de locatie Emmeloord".

De heer **Roefs**: Ik begrijp niet wat de heer Ritsema zegt over vertrouwen. Er is een persbericht uitgegaan op 30 januari jl. waarin staat: "om die reden stelt het college geen vertrouwen te hebben in de leiding van de ziekenhuislocaties in Lelystad en Emmeloord". Dat kan niet worden misverstaan of bent u van inzicht veranderd?

Wethouder de heer **Ritsema**: Het college is niet van inzicht veranderd. Wij hebben gezegd dat het gaat om het feit dat je vertrouwen moet hebben in de lijn die de raad van bestuur volgt met betrekking tot de uitvoering van het plan van aanpak en de perspectieven die dat heeft. Wij hebben geconstateerd dat de wijze van uitvoering door de raad van bestuur voor ons geen vertrouwen biedt om te komen tot een perspectief voor de locatie Emmeloord. Dat kan worden uitgelegd als geen vertrouwen hebben in de raad van bestuur.

De heer **Reijenga**: Ik vind dat een uitleg die alle mogelijkheden open laat om anders te denken. De heer Ritsema is voor de televisie duidelijk geweest. Hij heeft letterlijk gezegd dat het vertrouwen in de leiding van het ziekenhuis is opgezegd.

De heer **Van der Est**: Ik verwacht antwoorden van het college en geen discussie.

De **voorzitter**: Ik stel voor te vervolgen met de inhoudelijke ronde.

De heer **Roefs**: Het moet helder moet zijn wat het college voorlegt. Ik constateer tegenstrijdigheden.

De heer **Vermeulen**: Mijnheer de Voorzitter. Er zijn aan de hand van het rapport wat detailvragen. Ik neem aan dat er in commissieverband nog over kan worden gesproken.

De **voorzitter**: Ja. Deze vergadering is bedoeld om in den brede te spreken over zaken die nodig zijn om tot oordeelsvorming te komen door de raad.

De heer **Reijenga**: Mijnheer de Voorzitter. Het college heeft in een kort tijdbestek de opdracht van de raad met betrekking tot de ziekenhuismotie uitgevoerd.

Enerzijds het feitenonderzoek rond de gemeenschappelijke regeling (GR) en anderzijds de vragen beantwoord voor wat betreft de huidige situatie en toekomst van de IJsselmeerziekenhuizen.

De CDA-fractie heeft respect voor het gedegen werk dat door college en ambtelijke staf is verzet. Dit geldt met name voor het eerste deel van het onderzoek.

Mijn betoog namens de CDA-fractie bestaat uit drie onderdelen:

1. de gang van zaken rond de GR;
2. de huidige situatie en nabije toekomst;
3. hoe nu verder.

Het feitenonderzoek naar de organisatorische, juridische en financiële aspecten van de GR levert een duidelijk en helder beeld op in vergelijking tot de recentelijk bestaande mist van vaagheden en veronderstellingen. Wat in de eerste plaats opvalt is dat veel documenten niet in eigen archieven aanwezig waren, maar door anderen moesten worden aangeleverd. Daaruit blijkt al dat deze GR in dit huis blijkbaar nooit serieus is genomen. Ten onrechte blijkt nu. In 1991 heeft de privatisering haar beslag gekregen. De GR droeg aan de stichting over "haar totale vermogen, waaronder alle onroerende en roerende goederen, vorderingen, schulden en reserves". De stichting gaf zelfs een vrijwaringsverklaring af aan de GR voor iedere vorm van aansprakelijkheid. De GR bleef ingevolge het Sociaal Statuut alleen in stand voor het personeel dat de ambtelijke status wilde behouden. Voor dat beperkte doel werd de GR in stand gehouden. Sociaal, beperkt en eindig. Helaas is de GR toen qua bevoegdheden nooit aan die beperkte en eindige functie aangepast. Dat nu is de oorzaak voor het feit dat de GR als 'oneigenlijk voertuig', maar juridisch wel in de haak, is gebruikt voor het oversluiten van oude leningen in nieuwe.

Het is dan verbazingwekkend dat het bestuur van de GR ondanks de uitdrukkelijke in de raadsvoorstellen uitgesproken beleidsintentie (GR beperkte personeelsfunctie) besloot de leningen over te sluiten. Hebben de bestuursleden de risico's voor gemeenten niet ingeschat? Heeft de toenmalige ziekenhuisdirectie het goedkope leenlijntje bewust in stand willen houden? We weten het niet.

In juli 1994 komt er duidelijkheid. Op 14 juli 1994 besluit het bestuur van de GR (met raadsleden en burgemeester van Noordoostpolder) "dat de oude leningen op naam van de GR blijven staan en dat nieuw af te sluiten leningen voortaan via de stichting afgesloten zullen worden", waarvan acte.

Dat de GR niet was aangepast en als een oneigenlijk intermediair werd gebruikt was dus bekend en bewust in stand gehouden door de toen zittende bestuursleden. In 1996 en 1998 is er opnieuw in de GR over gesproken: een "mandje met oude leningen". Daar komt ook nog een nieuwe doelstelling van de GR naar voren: "... de GR zal blijven bestaan zolang de oude leningen niet op een andere wijze kunnen worden ondergebracht..."

Dat risico's voor de gemeente niet hoog worden ingeschat blijkt wel uit de feiten dat niets is gemeld naar de achterban en financiële afdeling van de gemeente. Er zijn ook geen financiële stukken. Geen wonder, want de GR was in economische zin leeg. Maar zowel BNG als gemeente, blijkt uit de stukken, waren van zaken op de hoogte. Dan blijkt er nog de venijnige kortkredietfaciliteit te zijn. Hoe is, college, op dit moment de stand van zaken in het overleg hierover met Lelystad? Het college concludeert dat de aansprakelijkheid van de gemeente, bij het meest zwarte scenario, via de GR niet op voorhand een-op-een vanzelfsprekend is. Dat lijkt de CDA-fractie voorlopig een houdbare conclusie.

Rol provincie. Ook de provincie speelt hier een rol als toezichthouder. Die rol heeft de provincie Flevoland praktisch geen inhoud gegeven; getuige de brief van 15 januari 2004. Ook daar ontbreken de meest elementaire documenten; getuige de vragen van GS. Heeft het college deze brief beantwoord?

Positie GR. Het college is het met de CDA-fractie eens dat de GR zo spoedig mogelijk opgeheven moet worden. De opheffing lijkt de CDA-fractie redelijk gecompliceerd; vol financiële, juridische voetangels en klemmen. Dit zal via een zorgvuldig onderhandelingsproces in nauwe samenwerking met Lelystad moeten gebeuren.

Het heeft volgens de CDA-fractie weinig zin, via een zwartepietenspel allerlei verwijten uit te spreken. Laten we de hand in eigen boezem steken. Raadsleden en collegeleden zijn niet alert geweest en zijn slordig omgesprongen met de regels van de GR. Er is onvoldoende controle geweest (schulden zijn niet overgedragen) bij de afhandeling van de privatisering. Wanneer de IJsselmeerziekenhuizen niet in zwaar weer waren gekomen, was er waarschijnlijk niets aan de hand geweest. Nu zitten we met een lastig proces van juridische ontkoppeling. Een lichtpuntje is wellicht dat het nu mogelijk is als gemeente via het financiële spoor meer invloed uit te oefenen op het beleid van de raad van toezicht en raad van bestuur.

Een absoluut leerpunt is dat WGR-regelingen zeer serieus moeten worden genomen, want een en ander kan grote gevolgen hebben. We zullen bestaande WGR-regelingen heel zorgvuldig en kritisch moeten beoordelen. Daarnaast zaken bijhouden en documenten archiveren.

Huidige situatie. Het tweede deel van het onderzoek heeft betrekking op het nu en de toekomst van het dokter Jansenziekenhuis. Het college heeft zich hierover in brede kring laten informeren.

De collegereactie laat een duidelijke mening horen, zegt het vertrouwen in de werkwijze van de raad van bestuur op. "He, he, eindelijk, het college is ook zover", zucht een huisgenote. Het college is om. Wat in november nog te ver ging (motie) wordt nu zonder terughouding uitgesproken. Het CDA is er op zich blij mee. Al begin vorig jaar heeft de CDA-fractie hetzelfde uitgesproken. Het CDA is benieuwd wat er sinds november is veranderd dat het college nu pas tot deze conclusie komt.

Gezien de gecompliceerdheid in medische, organisatorische en financiële zin is door de raadscommissie externe deskundigheid geadviseerd. Dit om deskundig tegenspel te kunnen bieden aan de raad van bestuur over inhoud en uitvoering van het plan van aanpak. Het aanstellen van de heer De Greve vindt de CDA-fractie een blunder van eerste orde.

Ongetwijfeld bedoeld om raad van bestuur tegenspel te leveren, maar de raad van bestuur grijpt deze niet slimme zet aan om voor open doel te scoren. Dit is gebeurd door snel een persconferentie te beleggen en de partijdigheid en deskundigheid van de heer De Greve aan de kaak te stellen. Het college maakte zich door het aanstellen van de heer De Greve op voorhand al ongeloofwaardig voor de buitenwacht. Raad van bestuur maakte er handig gebruik van en kon zo voorkomen dat het serieus over de inhoud zou kunnen gaan.

College, waarom heeft u de heer De Greve als deskundige ingehuurd terwijl bij u bekend was dat hij voor de raad van bestuur had gewerkt en in conflict was geraakt?

Waarom hebt u zich niet gerealiseerd dat u zich daarmee direct diskwalificeerde en dat dit als boemering zou werken?

De CDA-fractie betreurt het dat dit is gebeurd. De inhoudelijke onderbouwingen van de conclusies worden nergens aangetoond. Er zitten geen gespreksverslagen of toetsbare gegevens bij van personen waarmee de heer De Greve heeft gesproken. Dit maakt geen sterke indruk en kan daardoor door de tegenpartij gemakkelijk als bewering, niet door feiten gestaafd, worden afgedaan. Een gemiste kans helaas. Maar ook een gemiste kans om tot een goede analyse te komen en over inhoud te praten hoe het verder zal moeten.

Dat neemt niet weg dat de CDA-fractie vierkant achter de conclusies staat zoals het college die heeft verwoord in het samenvattend memo van 3 februari jl.

Plan van aanpak. Na de uitspraak van de rechtbank is het plan van aanpak de minimale werkelijkheid, maar blijkbaar nog minimaler getuige de uitleg van raad van bestuur en raad van toezicht. De CDA-fractie houdt met het college vast aan de vier basisvakken op termijn. Het is voor ons onverteerbaar dat chirurgie en interne geneeskunde per december zijn weggehaald. Bladzijde 25 in het plan van aanpak spreekt duidelijk van aanwezigheid op beide locaties, ook in deze fase.

Wat heeft de taakwethouder tot nu toe concreet gedaan? Wat staat onder de collegereactie op bladzijde 28, bij de raad van bestuur te bepleiten en wel tot een dergelijke inspanning te bewegen?

Langetermijnhuisvestingsplan (LTHP). Hoe denkt het college aan toetsbare gegevens te komen om het LTHP te kunnen beoordelen? Zet het college zichzelf niet buitenspel door nee te zeggen tegen het LTHP zonder argumentatie?

Spoedeisende eerste hulp. De CDA-fractie is het volledig eens met het college op dit punt. Spoedeisende eerste hulp moet terug! Dit is essentieel mede in het licht van het rapport van het RIVM.

De CDA-fractie heeft in de laatste commissievergadering een vraag gesteld over het in gevaar zijn van de volksgezondheid. Dat heeft te maken met beschikbaar zijn van ambulancezorg en aanrijtijden nu het plan van aanpak zo minimaal wordt uitgevoerd. De taakwethouder heeft in de commissie toegezegd de commissie te informeren. In eerste instantie kregen wij een e-mailtje/brief van de heer Sme-

kers met de mededeling dat we rond de landelijk gemiddelde cijfers lagen. Ik heb gevraagd om een antwoord van de taakwethouder. Dat is zijn verantwoordelijkheid. Gelukkig heb ik eergisteren een reactie gehad van de heer Ritsema. Daaruit blijkt dat het gevaar niet aanwezig is. Toch staat er in dat bericht: "het niet meer of onvoldoende beschikbaar hebben van spoedeisende ziekenhuiszorg op de locatie Emmeloord heeft duidelijk een direct effect". Dat direct effect is te signaleren in de aanrijtijden sinds september. Die zijn beduidend langer dan in eerste instantie. Wat dat betreft is het wel de vinger aan de pols houden. In het mailtje staat ook dat de verantwoordelijkheid niet klip en klaar is. Ik vind dat de wethouder van Volksgezondheid in onze gemeente verantwoordelijk is. Dat is niet af te schuiven op anderen in het veld die ook een verantwoording hebben. De eindverantwoordelijk voor volksgezondheid in onze gemeente ligt bij de taakwethouder.

Het zal een eerste prioriteit moeten zijn van het college om met de rijksoverheid gelden te realiseren en zo de huisartsenpost echt body en functie te geven.

De uitleg die de raad van bestuur geeft is mogelijk volgens de beleidsregel 647. De CDA-fractie vraagt de taakwethouder alles te doen om die acute opvang binnen de randvoorwaarden van de minister zo spoedig mogelijk terug te halen. Welke concrete acties wil de taakwethouder hiervoor ondernemen?

Adherentie en bovenregionale functies. Ook dit is een van de eerste prioriteiten waar mogelijkheden liggen om productie te maken. De taakwethouder zal dit steeds weer bij de raad van bestuur naar voren moeten brengen.

Financiële basis. Hoe is het toch mogelijk dat het college geen inzicht kan krijgen in actuele financiële cijfers van het ziekenhuis. In de pers ventileert de raad van bestuur wel financiële cijfers. College, hoe zit dit? Naar aanleiding van het gesprek op 22 december jl. zou er in januari 2004 meer duidelijkheid zijn. Het college heeft op 2 februari jl. opnieuw rond de tafel gezeten. Heeft het college meer inzicht? Hoe zit het met de kortkredietregeling? Volgens de raad van bestuur is alle informatie van de IJsselmeerziekenhuizen verifieerbaar en juist (zie bladzijde 30). Dit moet dan toch niet moeilijk zijn. De CDA-fractie is van mening dat het college eerst inzicht moet hebben in de financiële situatie voor er überhaupt nagedacht kan worden over het oversluiten van leningen e.d. (brieven van 26 mei 2003 en 29 september 2003) Hoe denkt het college hierover?

Rol provincie. De provincie Flevoland blijft in het hele gebeuren praktisch onzichtbaar. Toch heeft de provincie ook een taak in de volksgezondheid. Zeker waar die het ambulancevervoer betreft. De CDA-fractie vindt het onbegrijpelijk dat de provincie gemeenten laat worstelen met de problematiek. Waarom stelt de provincie zich niet actiever op? Het gaat toch om de zorg in een groot gebied. Een zorg die danig in gevaar is. Neemt de provincie haar verantwoordelijkheid als het gaat om spreiding van de zorg? Of blijft ze langs de zijlijn staan? Hoe zit het met de toegezegde financiële middelen van de provincie. Is daar een beroep op gedaan? Zou de provincie niet borg kunnen zijn voor leningen van de IJsselmeerziekenhuizen?

Hoe verder? Het CDA is het eens met de conclusies van het college. Die conclusies moeten in acties door de taakwethouder worden omgezet. Het CDA pleit voor een actieve stimulerende aanpak. Dat zal niet eenvoudig zijn. Er is een soort prisonersdilemma ontstaan. Wat de GR betreft zal een zorgvuldig proces van beëindigen van de GR samen met Lelystad moeten worden opgezet. Dat zal nog veel onderhandelingen met de IJsselmeerziekenhuizen vergen. Enerzijds heeft het college nu helder en duidelijk uitgesproken waar hij staat. Anderzijds is de positie om naar de raad van toezicht te onderhandelen en open communicatielijnen te hebben wellicht enigszins verstoord, getuige uitspraken van de voorzitter van de raad van toezicht. Ondanks alles zal het college moeten blijven praten en onderhandelen met het bevoegd gezag van de ziekenhuizen. We hebben nog een ziekenhuis al is het verre van wat we wensen en nodig hebben. Iedereen kan zien dat de situatie ook financieel verre van rooskleuring is. Laten we ervoor oppassen dat we door een te starre houding niet alles weggoeien. Het persbericht van het platform is een mooi signaal. Als het zo zou kunnen als er in staat, wie zou daar dan niet voor zijn? De vraag is echter of het reëel is.

De heer **Haagsma**: Mijnheer de Voorzitter. We moeten ons vanavond richten op de vraag hoe het verder moet met het ziekenhuis. Voor de fractie van de Politieke Unie is dat het allerbelangrijkste, want achteromkijken moet je zo nu en dan doen, maar belangrijker is de vraag hoe gaan we ermee verder. Uit de materialen die ook wij gekregen hebben blijkt dat er een vrij diepgravend onderzoek is gedaan en je krijgt een vrij duidelijk beeld van wat zich de laatste tien tot vijftien jaar bestuurlijk en organisatorisch heeft afgespeeld. Veel vragen zijn beantwoord maar toch zijn er ook een paar open gebleven. Allereerst blijkt uit de stukken dat GS een toezichthoudende en beslissende rol heeft in de be-

grotingsbehandeling van de GR. Uit die stukken lezen wij dat GS zich blijkbaar niet volledig bewust is geweest van deze verantwoordelijkheid. Graag horen wij van het college of er na 15 januari jl. nog contact is geweest en welke rol GS volgens het college kan en moet spelen in de oplossing van de eventuele financiële problemen. In het begin van de jaren '90 was de voorzitter van de gemeenteraad Noordoostpolder ook voorzitter van de GR. Op zich lijkt dat een slimme constructie omdat je dan met korte lijnen zit. Maar aan de andere kant is het ook gevaarlijk omdat je met een dubbelepetten-probleem zit. De voormalig burgemeester was namens het ziekenhuis ondertekenaar van meerdere overeenkomsten die geldleningen voor het ziekenhuis mogelijk maakten. Overeenkomsten die in de huidige situatie een reële bedreiging voor de financiële status van de gemeente met zich mee kunnen brengen. Ook is hij als voorzitter betrokken geweest bij diverse statutenwijzigingen waarbij het opvalt dat in 1999 het voorschrift vervallen is waarin omschreven staat dat twee van de vijf leden van de raad van toezicht uit het voedingsgebied van het ziekenhuis zouden moeten komen. Dat is in onze ogen een ingrijpende actie geweest in het nadeel van de belangen van de gemeente.

De vraag die daarbij boven komt is of indertijd de voormalig voorzitter zich bij deze handelingen gehouden heeft aan de voorschriften en opdrachten die hij enerzijds als voorzitter van de GR en anderzijds als voorzitter van de gemeenteraad Noordoostpolder had. Graag uw reactie.

Namens de gemeente zaten en zitten er raadsleden in het bestuur van de GR. Uit de stukken blijkt dat de gemeente het afgelopen decennium nagenoeg geen agenda's en verslagen heeft ontvangen. De vraag rijst dan wie dit had moeten controleren. Wie had dit moeten aankaarten? Het lijkt me verstandig dat deze raadsleden die in de eerste zitting redelijk onervaren binnenstappen door een van de afdelingen begeleid of gestuurd worden. Uit een krantenartikel zou je zelfs kunnen begrijpen dat ze hoofdelijk aansprakelijk zijn of zouden kunnen zijn. Ook daar willen we uw reactie op.

Ook wij zijn nieuwsgierig naar de manier waarop de GR zo spoedig mogelijk kan worden opgeheven. Uit de stukken blijkt dat het college op grond van inwoneraantallen een soort van financiële verdeling over de financiële garanties heeft gemaakt van 40/60. De Politieke Unie wil graag weten waarom er niet op grond van het in Emmeloord en Lelystad geïnvesteerde bedrag is gekozen voor een verdeling die dan zou moeten uitkomen op 20% voor Noordoostpolder en 80% voor Lelystad. Onderzoekt het college op dit moment of de geschetste financiële problemen ook werkelijk op de gemeente kunnen worden afgewenteld? Op welke termijn kunnen wij daarover duidelijkheid krijgen? Verwacht het college dat ze nog op een goede manier met de raad van toezicht kan overleggen over de toekomst van het ziekenhuis nu de raad van toezicht het vertrouwen in de raad van bestuur niet heeft opgezegd of heeft overgenomen. De vraag is op welke basis u het vervolgtraject in gaat. Hebt u in het gesprek raad van bestuur en raad van toezicht ook de huidige financiële stand van zaken op tafel gekregen? Er is namelijk een breed wantrouwen bij de mededelingen die over dit onderwerp via de pers naar buiten komen. Mocht daar nog geen duidelijkheid over zijn dan hoor ik graag wanneer dat er wel kan zijn. Voor de Politieke Unie is het duidelijk dat de onduidelijkheid die in de loop der jaren rondom de financiële verantwoordelijkheid van de gemeente ten opzichte van het ziekenhuis ontstaan zijn, een misser is die eigenlijk past bij een moderne organisatie. De gemeente dient toch duidelijk in beeld te hebben welke financiële verantwoordelijkheden zij heeft naar diverse andere organisaties omdat het anders niet mogelijk is om je eigen financiële huishouding goed in beeld te houden. Een dergelijke claim brengt immers je eigen huishoudboekje danig in de war. De Politieke Unie pleit er daarom voor om naar de toekomst toe op een duidelijke manier onze banden met diverse instanties in kaart te brengen en af te spreken hoe we elkaar als raadsleden informeren over de stand van zaken. De fractie van PvdA/GroenLinks heeft daarvoor in de commissie al een voorzet gegeven. Het college heeft ondanks de druk vanuit de commissie ontzettend lang gewacht met het opzeggen van het vertrouwen in de raad van bestuur. De commissie was daar afgelopen zomer al aan toe en in november heeft de raad dat nog eens duidelijk aangegeven in een motie. Waarom nu pas? Wij hebben toch goed begrepen dat het werkelijk is gebeurd? Het college heeft overigens erg lang vertrouwd op resultaten die via bestuurlijk overleg behaald zouden kunnen worden en de conclusies uit de collegebrief geven aan dat ze dat traject nog niet helemaal wil verlaten. Maar ze heeft nu dan toch een daad gesteld. Voor de Politieke Unie is ook duidelijk geworden dat het niet eenvoudig is om als gemeentebestuur, ondanks het feit dat je als stakeholder betrokken bent, invloed uit te oefenen op een ziekenhuisbestuur. Het lukt de gemeente eigenlijk niet, het lukt het provinciale bestuur niet en ook landelijke politici hebben niet de invloed die je in een democratisch land zou mogen verwachten. De beloften van politici in verkiezings-tijd maken in de harde werkelijkheid van een andersdenkend stichtingsbestuur, en de gesloten wereld van managementbureaus met mooie namen, niet veel indruk. Spijtig. De Politieke Unie kan zich vinden in de conclusies die het college in haar brief heeft geformuleerd. Die conclusies gaan over de spoedeisende hulp, het plan van aanpak en de vier basisspecialismen. De vraag die daar bij ligt is: heeft het college bij die punten ook een termijn in gedachten.

Afrondend hebben wij het idee dat alleen resultaten in de vorm van herstel van de verdwenen vier basisspecialisten zorgen voor het vertrouwen van het publiek. Vertrouwen van het publiek dat nodig is om ervoor te zorgen dat je ook in het ziekenhuis weer iets kunt opbouwen en die er ook voor zorgt dat de financiële huishouding van het ziekenhuis weer op orde komt. Het lijkt ons haast vanzelfsprekend dat de gemeente pas bereid is om over geld en/of over nieuwe leningen te praten als duidelijk blijkt dat er resultaten in het belang van de gezondheidszorg in ons gebied worden geboekt.

De heer **Van der Est**: Mijnheer de Voorzitter. De fractie van de PvdA/Groenlinks is van mening, dat allereerst de vraag moet worden beantwoord of de gemeente (raad en college) van Noordoostpolder zich met de ziekenhuisproblematiek mag en/of moet bemoeien. De heer Borghouts is van mening dat dit niet zou mogen, immers de raad van toezicht en raad van bestuur bemoeien zich ook niet met het bestuur van de gemeente. Alleen al deze opmerking betekent dat de heer Borghouts zich wel met het bestuur van de gemeente bemoeit.

Als gemeente hebben we echter andere verantwoordelijkheden dan het zo goed mogelijk runnen van een regionale ziekenhuisvoorziening.

De gemeentelijke verantwoordelijkheden zijn onder andere:

- stakeholder zijn bij de Stichting IJsselmeerziekenhuizen;
- regiefunctie voor de volksgezondheid;
- vertegenwoordigen van de bevolking;
- zorg voor lokale werkgelegenheid, welzijn en welvaart.

Vanuit deze positie hebben wij dan ook de plicht om ons met het ziekenhuis bezig te houden en te proberen de functies van het dr. Jansenziekenhuis voor Noordoostpolder en omliggende gemeenten zo optimaal mogelijk te laten functioneren.

Analyse van de huidige stand van zaken. Wij onderschrijven in grote mate de analyse zoals het college van burgemeester en wethouders deze in de verschillende notities heeft verwoord. Enkele onderdelen willen wij nog nader belichten:

1. De financiële situatie en de daaraan te verbinden gevolgen op korte termijn.

Hoewel de doelstelling van de GR slechts beperkt diende te zijn tot de ambtelijke medewerkers, heeft de GR in het financiële belang van de stichting, meegewerkt aan herfinanciering van bestaande leningen. Politiek/bestuurlijke consequenties kunnen naar onze mening niet meer aan deze keuzen worden verbonden.

Bestuurlijke onzuiverheid. Het niet aanpassen van de GR-reglementen en de werkwijze na oprichting van de stichting, heeft geleid tot de huidige onduidelijke positie van de GR en daarin zitting hebbende gemeenten.

Deze situatie dient op zo kort mogelijke termijn te worden opgeheven door:

1. wijziging van de statuten van de GR;
2. opheffing van de GR (eventueel door uitreding van de gemeente uit de GR)

De ene bestuurlijke onzuiverheid dient niet door de volgende te worden opgevolgd. Zeggenschap van de gemeentelijke overheid dient door de landelijke overheid middels wetgeving te worden gerealiseerd en niet door middel van het zelf (weer) zitting nemen in het bestuurlijke orgaan van de ziekenhuisorganisatie.

Bij de herfinanciering van leningen dient de rol van de gemeente (of GR) te worden beperkt of te verdwijnen.

2. Vertrouwen en adherentie.

Cruciaal voor het behoud en de toename van de adherentie is het vertrouwen dat huisartsen (als eerste verwijzers) en patiënten hebben in de organisatie van het ziekenhuis en de daarin opererende specialisten.

Door de handelwijze van de raad van bestuur, gesteund door de raad van toezicht is het vertrouwen in de ziekenhuisorganisatie volstrekt verdwenen. Door het vertrek van een aantal gewaardeerde artsen is ook het vertrouwen in de specialisten verminderd. De raad van bestuur geeft aan dat (nog) geen inzicht bestaat in de adherentie.

Dit vinden wij niet betrouwbaar, zeker niet als enkele maanden geleden wordt gepubliceerd dat er een toename is van productie.

3. Plan van aanpak.

Wij zijn het eens met het college dat er meerdere invullingen mogelijk zijn van het plan van aanpak en dat de raad van bestuur de voor het dokter Jansenziekenhuis meest minimale invulling hieraan geeft.

Deze werkwijze geeft geen vertrouwen in verdere verbeteringen van de positie van deze locatie en zal daardoor ook geen verbetering van de adherentie tot gevolg hebben.

4. Spoedeisende hulp

Aangezien de gemeente Noordoostpolder een witte vlek is bij het ontbreken van spoedeisende hulp moet hieraan extra aandacht worden besteed.

De wijze waarop met de toegezegde extra middelen wordt omgegaan is in de ogen van de fractie van PvdA/GroenLinks in tegenspraak met hetgeen de Tweede Kamer en de minister voor ogen hebben.

Wat moet er gaan gebeuren?

Om tot een goed functionerende ziekenhuisvoorziening in Emmeloord te kunnen komen ten behoeve van de inwoners van de brede regio, zullen in de ogen van de fractie van PvdA/GroenLinks een aantal zaken op zo kort mogelijke termijn moeten worden gerealiseerd:

a. vertrouwen en adherentie

Allereerst zal er, door de raad van toezicht, een situatie moeten worden gecreëerd waarin de bevolking, de huisartsen en de vertegenwoordigers vanuit het gebied, weer vertrouwen krijgen in de goede bedoelingen van de raad van toezicht en de invulling van het plan van aanpak.

De huidige raad van bestuur is naar de mening van de fractie van PvdA/GroenLinks daarin een blokade en dient op zo kort mogelijke termijn te worden vervangen.

b. herstel chirurgie en interne geneeskunde.

Binnen het bestaande plan van aanpak moet een richting worden gekozen waarin chirurgie en interne geneeskunde een belangrijker positie in kunnen nemen dan de huidige invulling.

c. spoedeisende hulp.

De spoedeisende hulp moet volwaardig worden ingevuld en niet in de vorm van een Acute opvang.

Het werkelijk verwezenlijken van een spoedeisende hulp, met aanwezigheid van chirurgie en interne geneeskunde, zal ook voor de korte termijn weer de terugkeer van gynaecologie/verloskunde en kindergeneeskunde kunnen betekenen.

Een goede communicatie met, en het betrekken van de inwoners van het gebied en diens vertegenwoordigers (huisartsen, platform en gemeenten) is daarbij een voorwaarde.

d. bovenregionale functie.

Om de positie van het dr. Jansenziekenhuis, naast de hiervoor geschetste ontwikkelingen, optimaal te kunnen laten functioneren is het nodig dat op zo kort mogelijke termijn de in het plan van aanpak indicatief aangegeven specialismen nader op hun haalbaarheid worden onderzocht. Wij roepen het college dan ook op de raad van toezicht te bewegen hiermee voortvarend aan de slag te gaan, zodat ook op dit terrein perspectief kan worden geboden.

e. langetermijnhuisvestingsplan.

De PvdA/Groenlinks fractie onderschrijft de conclusie van het college op dit punt, verwoord in de samenvatting van 3 februari jl., namelijk: "Instemming met het langetermijnhuisvestingsplan is alleen mogelijk indien op redelijk korte termijn het vertrouwen ontstaat dat het plan bijdraagt aan de terugkeer van de vier basisspecialismen."

Wij roepen het college dan ook op binnen het stakeholdersoverleg geen instemming te verlenen met dit LTHP voordat er meer perspectief wordt gegeven voor spoedige realisering van de Spoedeisende eerste hulp en terugkeer van de vier basisvakken.

De heer **Nentjes**: Mijnheer de Voorzitter. Er is al veel gezegd over de rapportage van het college. In de vergadering van 12 november 2003 is raadsbreed een motie ingediend, waarvan na sterke druk vanuit het college een zwak aftreksel overbleef, hetgeen werd toegestaan door de collegepartijen. De motie betrof het al dan niet vertrouwen hebben in de raad van toezicht en de raad van bestuur.

De heer **Reijenga**: Heeft de ingediende motie ook de steun gehad van ChristenUnie/SGP?

De heer **Nentjes**: De ChristenUnie/SGP heeft de motie ondersteund omdat wij wilden dat het een raadsbrede ondersteuning zou worden. U hebt ongetwijfeld in de notulen van die vergadering kunnen lezen dat de heer Voorberg daarover voorafgaand een aantal opmerkingen heeft gemaakt waarbij hij heeft gezegd dat het niet een motie is waar wij onverkort achter staan, maar dat wij omwille van een zo sterk mogelijk signaal in die omstandigheden, daarmee instemmen. De oorspronkelijke tekst die is veranderd, is niet met onze steun zodanig verzwakt.

Het college leek op dat tijdstip nog enig vertrouwen te hebben in een juiste uitvoering van het plan van aanpak. Of liet het college zich teveel leiden door angst voor niet geheel te overziene consequenties? Het doet ons deugd dat het college thans van haar dwalingen is teruggekeerd en onomwonden heeft aangegeven dat geen vertrouwen in de raad van bestuur meer aanwezig is.

De uitwerking van de raadsnotie door het college (dat was de laatste motie die in commissie I aangenomen is) stemt ons tot tevredenheid. Wij hebben de indruk dat een aantal stappen op de goede weg zijn gezet. Wel hebben we de behoefte nog een aantal kanttekeningen te plaatsen bij de gedragingen van de raad van bestuur en de raad van toezicht. Tengevolge van de uitvoering van het plan van aanpak aan de onderkant, is in Emmeloord en omgeving een witte vlek ontstaan als het gaat over de beschikbaarheid en bereikbaarheid van spoedeisende ziekenhuiszorg. Inmiddels is dat ook door het RIVM geconstateerd. Tengevolge van die constatering is er door de minister wat geld beschikbaar gesteld, althans dat ligt op de plank. Vervolgens vertikte de raad van bestuur het om adequate maatregelen te treffen waardoor de beschikbare miljoenen voor spoedeisende hulp in Emmeloord ingezet zouden kunnen worden. Van door Brinkman gelanceerde plannetjes om bovenregionale functies te implementeren zien we ook niet veel terecht komen. Naar we hebben vernomen kan er geen sprake zijn van een orthopedisch centrum onder regie van het AMC, omdat dat geen genade kon vinden in de ogen van de raad van bestuur.

Dat betekent waarschijnlijk inleveren van macht. Naar onze mening is de heer Brinkman niet bezig met het leiden van een bedrijf maar met het voeren van zijn eigen privé oorlogje, daarin gesteund door een regenteske voorzitter van de Raad van Toezicht die met woord en daad meerdere malen heeft aangegeven geen enkele affiniteit te hebben met het ziekenhuis, noch met de burgers in ons en de onze omliggende gemeenten. Bij oorlog schijnt ook plundering te horen. Dat voert de raad van bestuur onder andere uit door het beddenhuis in Emmeloord leeg te roven. De hautaine ondemocratische opstelling komt verder tot uitdrukking in de opmerkingen van Brinkman over de bemoeienis van de politiek en over ingeschakelde adviseurs en onderzoeksbureaus. Als er dan slachtoffers vallen zal dat wel in de oorlogsstrategie van Brinkman passen. Wij achten echter nu reeds raad van bestuur en raad van toezicht aansprakelijk voor slachtoffers die vallen ten gevolge van hun beleid. Hoewel dit niet letterlijk is bedoeld zullen we gebruik moeten maken van slimme bommen om Brinkman uit zijn commandobunker te blazen. Verder zullen er naar de mening van onze fractie stappen moeten worden ondernomen om tenminste tot democratische controlemogelijkheden met betrekking tot de IJsselmeerziekenhuizen te komen. Wij willen het college vragen om ondubbelzinnig te verklaren dat geen verdere financiële verplichtingen op de schouders zullen worden genomen. We willen ook graag horen op welke wijze we kunnen voorkomen dat de GR nog verplichtingen aangaat (formeel juridisch zullen ze daar misschien de mogelijkheid voor hebben). Als u ons dat niet heel duidelijk kunt aangeven dan zullen we ons genoodzaakt zien om daarover een motie in te dienen.

De heer **Roefs**: Mijnheer de Voorzitter. Hoewel de gemeente na de privatisering formeel geen zeggenschap meer heeft over de Stichting IJsselmeerziekenhuizen, kan zij niet voorbij gaan aan de belangen van haar inwoners bij een zo fundamenteel onderzoek. Het is niet verwonderlijk dat wij weer een raadsvergadering aan dit onderwerp wijden.

Ik heb het verhaal in twee delen gesplitst. Deel 1 is het financiële deel en deel 2 het plan van aanpak. Complimenten voor het ambtelijk apparaat met zijn adviseurs voor het resultaat dat is geleverd om op zo korte termijn zoveel materiaal aan feiten boven water te halen over de historie en de huidige stand van zaken met betrekking tot de geldlening aan de GR IJsselmeerziekenhuizen.

Van dichtbij hebben wij mogen meemaken hoe grondig er is gewerkt aan deel 1. Het rapport is duidelijk, gedetailleerd en genuanceerd. Uiteraard had de informatie die vanavond op tafel ligt er veel eerder moeten liggen. De vele vragen van de VVD-fractie die aanleiding waren voor het rapport, hadden mede als basis enige opmerkingen van de wethouder van Financiën. Zij stelde enige tijd terug dat als de Stichting IJsselmeerziekenhuizen failliet zou gaan gemeenten Noordoostpolder en Lelystad met een grote strop zouden komen te zitten tengevolge van de garantiestellingen. Iedereen werd opgeroepen om naar de ziekenhuizen in Lelystad en Emmeloord te gaan om zo voor omzet te zorgen. Uit het financiële onderzoek blijkt dat de positie van de gemeente Noordoostpolder ten opzichte van de geldschietster (de BNG) veel genuanceerder is dan gesuggereerd. De eerste vraag is dan ook: hoe kijkt het college tegen deze oproep aan nu deze conclusie kan worden getrokken.

De rol van de BNG. Met name onze huisbank de BNG speelt een cruciale rol. Deze bank leende aan de GR om zo minder risico te lopen vanwege te gemeentelijke achtervang, maar wist heel goed dat alleen de Stichting de rente en aflossing betaalde. Immers de GR had in 1990 alle vermogen en schulden aan de Stichting overgedragen, maar de juridische overdracht werd niet geregeld. Dat roept op zijn minst vragen op. Immers weinig risico, maar ondertussen wel geld vangen van de niet-schuldenaar. Uiteraard legaal maar wel in het verkeer tussen het openbaar bestuur en de bank, iets om met elkaar over te spreken. De gemeente doet er ons inziens verstandig aan zo snel mogelijk de juridische overdracht van de schulden met de bank te regelen en de GR in overleg met de provincie op te heffen. Is het college het hiermee eens?

Uit de overzichten van de leningen blijkt dat in de loop der tijd ten behoeve van Lelystad vier keer zoveel leningen zijn verstrekt als voor Emmeloord. De verhouding van het aantal bedden Lelystad-Emmeloord gaat ook al een beetje die kant op (3:1). Was deze informatie bekend toen medio zomer vorig jaar met het college van Lelystad werd gesproken over een eventuele verdeling van garantstelling? Waarom is toen afgesproken dat Lelystad 60% en Noordoostpolder 40% voor haar rekening zou nemen? Zijn Lelystedelingen gehaadere onderhandelaars?

Over de GR. Naast college en raad hadden ook college en GR-besturen alerter kunnen zijn. In het licht van de beperkte doelstelling van de GR had de VVD-fractie minstens verwacht dat de herfinanciering van leningen tot meer en preciezere discussies in de vergaderingen van het algemeen bestuur zouden leiden. Er zijn opmerkingen geplaatst en vragen gesteld maar er werd niet, of bij uitzondering, doorgevraagd. De GR was immers bevoegd, zo werd gemeld en de stichting had belang bij een lagere rente. Mogelijke risico's voor de gemeente kwamen niet in beeld.

Waren de GR-leden bij hun aantreden wel voldoende geïnformeerd over de lasten en lusten van de GR IJsselmeerziekenhuizen? Is het college met ons van oordeel dat GR-leden die als beroepsmatig bestuurders in het GR-bestuur zitten, een bijzondere verantwoordelijkheid dragen om de belangen van de gemeente in het oog te houden? Hoe kijkt het college aan tegen de persoonlijke aansprakelijkheid en het functioneren van de GR-leden en is in het dualisme de rol van raadsleden in de GR nog wel gewenst? Dat lijkt ons niet. In het licht van de gang van zaken rond geldleningen is de VVD-fractie van mening dat alle door de gemeente gewaarborgde geldleningen aan alle instanties die we hebben, onder de loep zouden moeten worden genomen. Kan het college dat toezeggen?

Het plan van aanpak. Adviseur De Greve kreeg weinig tijd om met een afgewogen rapport te komen over de wijze waarop de raad van bestuur het plan van aanpak uitvoert. Maar deze adviseur is goed met de situatie bekend waardoor bruikbare observaties over het plan van aanpak zijn neergezet. De raad van bestuur beschouwt De Greve echter als niet onafhankelijk gezien zijn eerdere betrokkenheid bij het ziekenhuis. Ik ben het met de heer Reijenga eens dat dit een blunder is. Graag verneemt de VVD-fractie dan ook een toelichting op de keuze voor deze adviseur. Met overigens vooraf de opmerking dat afhankelijkheid nog niet betekent dat een adviseur geen goed advies kan geven. Uiteindelijk blijft het college verantwoordelijk voor wat zij daarmee doet.

Het college zegt op basis van de ontvangen adviezen nu het vertrouwen op in de raad van bestuur. Dat staat in het persbericht en u heeft dat ook tijdens de persconferentie gemeld. Daar was ik zelf bij aanwezig en heb dat ook zo vernomen. Ik snap niet dat er enige discussie kan zijn. Anders moeten we de tape van omroep Flevoland maar even terugdraaien. Overigens wordt dat niet helder verwoord in de brief van 3 februari jl.. Of het zou de derde conclusie moeten zijn. Misschien kunt dat nog toelichten? Het werd in ieder geval wel tijd. Ook zonder rapport doen de nachtelijke ziekenhuisduisternis, het afvoeren van ziekenhuisbedden en het vertrek van geliefde specialisten, zelfs de meest toevallig binnenwandelende patiënt toch zonder moeite concluderen dat er iets ernstig loos is. Het rapport van De Greve maakt dat alleen nog maar eens helder. Voor de meesten dus niets nieuws onder de zon. Al enige jaren leeft bij velen, en zeker bij de VVD-fractie, de overtuiging, onderbouwd met feiten, dat de raad van bestuur onomkeerbaar maatregelen neemt en heeft genomen ten nadele van het dr. Jansenziekenhuis. De vraag is waarom het college en sommige raadsleden nog in november jl. zolang hebben geaarzeld om afstand te nemen van de raad van bestuur. Een raad van bestuur die er op uit is om ons ziekenhuis de nek om te draaien in opdracht van een ver van ons bed functionerende raad van toezicht. De VVD-fractie heeft bij herhaling de optie defuseren naar voren gebracht, maar kreeg weinig steun. Ook onze kritische houding ten aanzien van het plan van aanpak werd niet in dank afgenomen. Rust en zwijgen werd tot voor kort opgelegd. Te lang is vertrouwd en doorgegaan met de heilloze bestuurlijke weg. Beter ten halve gekeerd dan ten hele gedwaald. Waarom echter dan niet doorgepak en ook het vertrouwen in de raad van toezicht opgezegd? Die zijn toch verantwoordelijk? In november 2003 is uitgebreid in deze raad gesproken over een motie die ondertekend was door alle fracties. In die motie werd zowel het vertrouwen in de raad van bestuur als de raad van toezicht opgezegd. Die motie wilde het college toen niet overnemen en deze werd vervolgens door een meerderheid van de raad afgezwakt op het punt van vertrouwen in de raad van bestuur en raad van toezicht waarbij de fracties van de VVD, ChristenUnie/SGP, D66 en een deel van de Politieke Unie tegen die afzwakking waren. De VVD-fractie stelt voor deze motie nogmaals in stemming te brengen.

De heer **Haagsma**: Mijnheer de Voorzitter. De heer Roefs refereert aan de raadsvergadering in november 2003. U zegt dat een groot deel van de raad het vertrouwen in de raad van toezicht en raad van bestuur niet bij motie durft op te zeggen.

Kunt u mij uitleggen wie in uw ogen, zodra het vertrouwen in raad van bestuur en raad van toezicht is opgezegd, gesprekspartner is om te werken aan wederopbouw en toekomst voor het ziekenhuis?

De heer **Roefs**: Dat zijn nog steeds de partijen die met het ziekenhuis te maken hebben. Dat betekent wel dat je met een heel moeilijke situatie te maken krijgt. Zoals het nu gaat kan het ook niet. We hebben vertrouwen in degenen die zich nu met het ziekenhuis bezighouden. Wij nemen nu onze verantwoordelijkheid om dat ook duidelijk te zeggen. Een deel van uw Politieke Unie was het trouwens eens met die stelling. De heer Voorberg heeft terecht gezegd dat die raadsleden het vertrouwen niet meer hadden in de raad van bestuur en raad van toezicht. Ik citeer de notulen.

De heer **Haagsma**: Ik ontken dat ook niet. Mijn vraag is wie dan gesprekspartner is als je het vertrouwen opzegt. Die vraag beantwoordt u niet.

De heer **Roefs**: Het zijn dezelfde mensen waarmee nu wordt gesproken. Dit heeft geen enkel effect want zij hebben geen vertrouwen meer.

De heer **Reijenga**: Is het zo dat het college niet meer om het idee van verzelfstandiging heen kon en ook daadwerkelijk daarover is gaan nadenken. Op dit moment, een aantal maanden verder, zijn we in feite bij datzelfde punt. Dat noem ik winst.

De heer **Roefs**: Ik ben het met de heer Reijenga eens dat dat stapje gezet is voor wat betreft de raad van bestuur. De raad van toezicht zouden wij graag toevoegen aan deze discussie. In de VVD-fractie is discussie gevoerd in hoeverre de raad van bestuur zich schuldig zou hebben gemaakt aan feiten die onder het strafrecht vallen. Met name werd de vraag gesteld of de risico's voor de volksgezondheid in de Noordoostpolder door het (niet) handelen van de raad van bestuur zodanig zijn vergroot dat onnodig lichamelijk leed kan worden veroorzaakt. We hebben gedacht aan de problematiek van de ambulancerijtijden, het afbreken van de spoedeisende hulp etc. zoals ook aangegeven in het voortgangsverslag Nota Gezondheidsbeleid 2002-2005. Een en ander blijkt een moeilijke en gevoelige materie en onze juridisch adviseur heeft ons gisteren geadviseerd vooralsnog geen stappen in die richting te zetten. Dat hebben we dan ook niet gedaan, maar het geeft wel aan hoe hoog de emoties kunnen oplopen. We zijn benieuwd of de collega-fracties ook wel eens met deze zware middelen hebben gespeeld. Dat neemt niet weg dat wij ons distantiëren van de bedreigingen die op dit moment richting de persoon van de heer Brinkman worden geuit. Dat kan en mag nooit gebeuren.

Mede door de uitkomst van het financiële onderzoek heeft het gemeentebestuur c.q. het college tegenover de raad van bestuur een betere onderhandelingspositie gekregen. Met het rapport in de hand kan worden verlangd dat het plan van aanpak beter wordt ingevuld. Of nog beter: een andere koers wordt gevaren op weg naar defusering. Want nu meer en meer duidelijk wordt dat de fusieweg tot niets leidt, wordt het tijd die alternatieve route te volgen. De VVD-fractie wil terug naar een zelfstandig ziekenhuis met als kernkwaliteit kleinschaligheid met aandacht en goede zorg voor onze zieken. Terug naar ons ziekenhuis dat op basis van gelijkwaardigheid samenwerkt met ziekenhuizen in de regio en zo een hoog kwaliteitsniveau in stand houden, in samenspraak met het zorgplatform dat zoveel goed werk verzet. Dit wordt nu ook erkend door het college na eerst het platform als louter actievoerders te hebben gezien.

De heer **Van der Est**: Ik wijs de heer Roefs op de motie van november 2003, waarvan de heer Reijenga zegt: Dat heeft wat opgeleverd, dat is winst geweest. Een van de onderdelen van die motie is dat er overleg en communicatie zou plaatsvinden met college en platform. Dat is winst.

De heer **Roefs**: Ik ben het daarmee eens. Het heeft alleen veel tijd gekost. We waren in november al zo ver als we nu zijn.

De heer **Vermeulen**: De opdracht die de commissie aan het college heeft gegeven bestaat uit drie punten:

- feitenonderzoek;
- risicoanalyse;
- vervolgstappen.

Het onderzoek naar de feiten en risico's is gezien de beperkte tijd een knap stuk werk. Een compliment is hier op zijn plaats. Het rekenkamerachtige onderzoek heeft heel veel zaken boven water gebracht om tot een evenwichtige analyse te komen. Ik ga in op het eerste onderdeel van de rapportage en ik beperk me tot de van belang zijnde punten.

D66 constateert dat de GR op belangrijke punten heeft nagelaten om formeel de betrokken gemeenten en de provincie te informeren over de door haar aangegane verplichtingen. De juridische positie van de GR en de positie van de gemeente ten opzichte van de gemeenschappelijke regeling is ons niet helemaal duidelijk geworden. Er is nu sprake van een publiekrechtelijke rechtspersoon. De leningen aangegaan door de GR zijn overgenomen door de Stichting. De GR heeft op 30 juni 1994 van VB-Advies uitsluitel gekregen over haar bevoegdheden om leningen aan te gaan en over de positie van de gemeente. In feite is de garantie materieel aan de Stichting afgegeven, maar formeel aan de GR. Belangrijk is de opmerking van VB-Advies dat tekorten uit de GR moeten worden gezien als verplichte uitgaven voor de betrokken gemeenten. Uit voortschrijdend inzicht komen we nu tot wat forse nuancering van deze stelling. Daarnaast wordt door u opgemerkt dat materieel de GR niet de bevoegdheid had de herfinanciering van de leningen te regelen. De GR sloot na de oprichting leningen af met het doel deze door te lenen. Achteraf bezien een erg ruime interpretatie van haar (zeer) beperkte doelstelling. Kortom, voer voor advocaten en een nader adviestraject. De GR had wel een informatieplicht maar daar is in dit huis en in het provinciehuis onvoldoende op gelet. D66 constateert dat er schoonheidsfoutjes voorkomen in onze eigen begroting en jaarrekening. We zijn in dit kader benieuwd naar de risicoparagraaf in de op te stellen jaarrekening 2003.

Op een eventueel aanvullend onderzoek naar de bestuurlijke informatievoorziening over risico's in het algemeen komen we in de commissie Financiën terug. Op bladzijde 7 van het verslag wordt opgemerkt dat er geen hypothecaire inschrijving meer is op de onroerende zaken van de Stichting. In het jaarverslag van de Stichting staat het tegenovergestelde. Het lijkt ons van belang dit punt vast te houden, omdat ook hier mogelijk een oplossing zou kunnen zitten voor de financiële problemen van het ziekenhuis in welke vorm dan ook. Op bladzijde 14 staat een andere dan de 60/40-verdeling van het mogelijke verlies door het uitwinnen van de borgstelling. Nader onderzoek naar de juridische mogelijkheden en onmogelijkheden lijkt dan ook dringend gewenst omdat wij immers, mede gezien de gebrekkige informatievoorziening vanuit de GR en de Stichting, niet wisten en niet konden weten wat de feiten waren. De gelden zijn daarnaast ook feitelijk anders verdeeld over de beide ziekenhuizen en de verschillen zullen in de toekomst alleen maar groter worden in plaats van kleiner. De zogenaamde huwelijksvoorwaarden die bij het aangaan van de GR zijn overeengekomen zijn op minst vrij ruim geïnterpreteerd. Volgens ons voldoen ze niet aan de eisen van redelijkheid en billijkheid.

De vervolgstappen. D66 is en blijft van mening dat het streven moet zijn de vier basisspecialismen terug te krijgen. Realistischer is het om eerst te streven naar uitvoering van het oorspronkelijke plan van aanpak als "second best"-oplossing. Als dat is gerealiseerd kan een verdere uitbouw plaatsvinden. Inmiddels is er wel meer duidelijkheid gekomen dat de zeggenschap van de gemeente over het ziekenhuis er vrijwel niet is, of op zijn minst zeer beperkt is via het stakeholdersoverleg. Dit neemt niet weg dat alles in het werk moet worden gesteld om te redden wat er te redden valt en de druk op het ziekenhuisbestuur moet onverkort groot blijven. In uw reactie 11a bent u ook van mening dat de vier basisvakken op termijn moeten terugkeren. Wat ons betreft mag de tekst worden aangepast. Op termijn kan worden geschrapt en voorwaarden toegevoegd. Deze voorwaarden zouden moeten zijn: eerst inzetten op het uitbouwen van de acute zorg naar een volwaardige spoedeisende hulp. De huidige acute opvang is wat ons betreft een doekje voor het bloeden. In reactie 11f gaat u in op het cultuurverschil. Wat er ook in de toekomst gebeuren gaat, het cultuurverschil is niet weg te poetsen en mede van belang voor de noodzakelijke adherentie en dus het draagvlak, welke alternatieven wij ook bedenken. Draagvlak is alleen te krijgen vanuit een positieve uitstraling die de bewoners het gevoel geven naar het eigen ziekenhuis te gaan en niet naar een dependance of een beddenhuis van een Lelystadziekenhuis.

De Stichting is onverkort enthousiast over wat op korte termijn zal worden bereikt op het financiële vlak. Het dieptepunt is bereikt en de weg naar boven is ingezet op basis van de begroting 2004 en de verwachting voor 2005. Maar laten we eerst afwachten hoe de jaarcijfers 2003 uitpakken. Volgens ons resulteert dat in een zwaar negatief eigen vermogen. Er wordt niet ingegaan op de bezetting per locatie. Kunnen we deze informatie afdwingen? Volgens ons zit de groei in Lelystad en niet zozeer in Emmeloord. Wat dat betreft zijn we het eens met reactie 11g van het college. Dat heeft betrekking op de informatievoorziening.

Tot slot reactie 17. D66 is van mening, dat er twee termijnen gelijk moeten worden gelopen:

1. proberen terug te gaan naar het oorspronkelijke plan van aanpak met op termijn en onder uitdrukkelijke voorwaarde: terug naar de vier basisspecialismen;
2. het gelijktijdig uitwerken van de alternatieven.

Het met een open mind tegemoet treden van het rapport Sturkenboom is wat ons betreft te kort door de bocht en doet geen recht aan de motie van november. U stelt dat het in de lijn der verwachtingen ligt het rapport door een onafhankelijke deskundige te laten beoordelen.

Wij roepen het college op dat meteen ter hand te nemen. In dat kader is de wil van de Stichting om meteen te verkopen en de rol van de rijksoverheid en de ziektekostenverzekeraars, cruciaal. Pas dan is helder en duidelijk of het alternatief voldoende realistisch is en welke gemeentelijke bijdragen daar ook voor nodig zijn.

D66 stemt in met de uitvoering van de motie en wacht de reactie van het college af.

De **voorzitter**: Ik schors de vergadering.

Schorsing.

De **voorzitter**: Ik heropen de vergadering.

Wethouder mevrouw **Bij de Vaate**: Mijnheer de Voorzitter. Laat ik beginnen bij de vraag hoe het zit bij de GR (waarvan een aantal raadsleden lid is en waarin ook een collegelid zitting heeft) en waarvan geen archief in het gemeentehuis aanwezig is. Dit heeft het college ook verbaasd totdat we er achter kwamen dat was vastgelegd dat de archieven thuishoorden bij het ziekenhuis en daar ook waren opgeslagen. Inmiddels heeft u kunnen zien dat we de meeste zaken van de GR in kopie overgedragen gekregen hebben.

De vraag of de GR bewust in stand gehouden is, is een vraag die we hier niet kunnen beantwoorden. Dan bedoel ik de GR die zo is blijven bestaan dat er ook de financiële bevoegdheden in zaten, terwijl er daarnaast een overeenkomst lag waarin alles werd overgedragen aan de Stichting en waarin de GR gevrijwaard werd door de Stichting. Betreffende de oude leningen die overgesloten waren, vraagt de CDA-fractie waarom die niet zijn overgeboekt en of die mogelijkheid er niet is geweest. In het vanmiddag uitgereikte verslag hebt u kunnen zien dat er door de heer Wagenaar is gezegd dat dat wellicht door het Waarborgfonds had kunnen gebeuren. Dat had dus in theorie in 2000 kunnen gebeuren. Het is niet gedaan en de reden en we moeten gissen naar de reden. Samen met de gemeente Lelystad hebben we regelmatig overleg om te kijken hoe de situatie er nu uit ziet voor wat betreft de leningen.

De VVD-fractie heeft gevraagd: vanwaar die oproep van de wethouder van Financiën? Ik wijs er op dat wat toen naar buiten is gebracht, gedaan is naar aanleiding van de avond daaraan voorafgaand waar niet de gehele gemeenteraad bij aanwezig was. Tijdens deze avond kregen wij voorlichting van de Raad van de Gezondheidszorg. Daar hebben we het over de financiën gehad en met name op aandringen van u heeft het college dit naar buiten gebracht.

De heer **Roefs**: Hoe kijkt u met het oog op wat er op tafel ligt, nu tegen die oproep aan? Is deze niet te naïef geweest?

Wethouder mevrouw **Bij de Vaate**: Die oproep is met name van de raad afkomstig. Dan zou u zich kunnen afvragen of die vraag niet te naïef was. U moet het zien in het licht van wat wij destijds wisten. Inmiddels is gebleken dat de mensen die in de GR zaten onbevoegd hebben gehandeld. Ik denk dat u ook uit de stukken hebt kunnen lezen dat het nog steeds twijfelachtig is of je wel of niet verantwoordelijk bent voor die langlopende leningen. Daar hebben we inmiddels juridische adviezen voor gevraagd maar die zijn nog niet volledig binnen. Zolang ik nog niet alles op de rol heb ga ik niet zeggen dat het naïef was. Dat zal pas blijken als je het echt weet. Bovendien is één juridisch advies, één juridisch advies. Je weet het pas zeker als je een rechterlijke uitspraak hebt.

De brief die wij van GS gekregen hebben, hebben wij nog niet beantwoord. We hebben overleg met Lelystad en wij zijn van mening dat we over niet al te lange tijd de GR-leden bij elkaar moeten roepen om de kijken hoe we een en ander procedureel moeten insteken. Voor het opheffen van de GR moeten we de financiële zaken hebben geregeld. Samen met Lelystad hebben wij het aanbod gedaan om datgene wat in de GR nu fiftyfifty genoemd staat, te verdelen op basis van inwoneraantal en dat is 40/60. U zegt dat de meeste leningen de ziekenhuislocatie Lelystad betreffen. Dat is juist voor wat betreft u hier op papier ziet staan. Dat zijn natuurlijk niet de enige leningen die de ziekenhuizen hebben lopen. Ook heeft u kunnen constateren dat voor de nieuwbouw van Emmeloord een lening van circa 34 tot 35 miljoen gulden is afgesloten. Deze is geborgd door het Waarborgfonds. Als u alle leningen op zou tellen dan zou u tot de conclusie komen dat het totaal van de leningen ongeveer het dubbele is van datgene waar de GR borg voor staat. Als je die verhouding optelt krijg je een heel andere financiële verdeling. Een derde argument is dat wij op basis van de fiftyfiftyregeling die we in de GR hadden, dat ook 40/60 gedaan hebben volgens de norm die we hanteren. Maar dat is inmiddels ook een bestuurlijke afspraak die we met Lelystad gemaakt hebben.

Bestuurlijke afspraken moet je van tafel halen als je hele goede argumenten hebt. Op dit moment hebben wij die hele goede argumenten nog niet.

De heer **Roefs**: We hebben het hier over de leningen die in dit document staan en niet over andere leningen. Hier staat een verhouding van 4:1. Die koppel ik aan uw deal van 40/60 waarvan wij als raad niet op de hoogte waren. Waarom heeft u die deal gemaakt?

Wethouder mevrouw **Bij de Vaate**: Als je de leningen overdoet naar de Stichting, dan moet je het hebben over de verdeling van de borg. Deze uitwerking van de leningen was ons toen niet bekend. Ten tweede is het zo dat wij normaal die verdeling bij iedere regeling die we hebben met Lelystad altijd op basis van inwonertal doen en bijna altijd 40/60 hanteren.

De heer **Vermeulen**: Daarvan is toch af te wijken? Dat is toch niet wettelijk vastgelegd? Het is bekend dat Lelystad opbouwt, wij breken af. Die verhoudingen komen in werkelijkheid heel anders te liggen. Dat weet u op het moment dat u de borg gaat oversluiten. Een formeel standpunt van u is nu eenmaal 40/60 en daar houden we ons voorlopig aan. Dat is wat kort door de bocht.

Wethouder mevrouw **Bij de Vaate**: Er is een aantal argumenten waarom dat is gedaan. Die zal ik niet herhalen.

Het is een aardige suggestie om ook de provincie te verzoeken of zij van plan is om borg te staan. Behalve de vraag naar oversluitingen ligt er ook nog steeds een vraag voor nieuwe leningen. Ook daarop zullen wij een antwoord moeten geven. Deze vraag hebben we in eerste instantie richting de ziekenhuizen met nee beantwoord.

De Politieke Unie heeft een vraag gesteld over de dubbelrol van de voorzitter van de GR, die ook voorzitter is van de gemeenteraad. Het was een van de eerste raadsvergaderingen in mijn eerste raadsperiode en ook vrij recent dat ik die vergadering heb meegemaakt. Veel raadsleden waren toen blij dat de voorzitter van de raad, destijds de heer Knip, ook voorzitter wilde worden van de ziekenhuizen.

De heer **Haagsma**: Ik heb niet gevraagd of de toenmalige raad daar blij mee was maar, achterom kijkend, of dat een gelukkige positie is geweest. Hij was verantwoordelijk voor het aangaan van een aantal leningen. Uit informatie blijkt dat de gemeenteraad Noordoostpolder, ondanks een zitting in de GR, daar blijkbaar niet voldoende van op de hoogte was. Heeft hij de andere kant (de gemeente) wel voldoende ingelicht? Dat geldt voor alle GR-leden. Ook zij hebben erbij gezeten. Het is verbazingwekkend dat niet iedereen op de hoogte is.

Wethouder mevrouw **Bij de Vaate**: Dit kan worden geconstateerd. Het heeft geen zin om schuldigen te zoeken en daar langer over te discussiëren. Dit leidt tot gissingen.

De heer **Haagsma**: Ik vind het wel belangrijk hieruit een conclusie te trekken voor de toekomst. Daar kunnen we later op terug komen.

Wethouder mevrouw **Bij de Vaate**: Het is goed om vanuit de gemeenten te kijken naar de manier waarop de GR bij elkaar zou kunnen komen en van daaruit te kijken hoe het vervolgtraject verder wordt afgelopen.

Ik hoop dat de kans dat de financiële problemen op de rug van de gemeente komen klein is. Het brengt mij op de vraag: hoe kan het nu dat de gemeente niet de meest exacte actuele cijfers op dit moment van het ziekenhuis heeft. Als ik naar onze eigen gemeenterekening en begroting kijk en u vraagt hoe staat het er voor met de rekening van 2003, dan kan ik u daar nog geen zinnig woord over zeggen.

De heer **Reijenga**: Het is toch zo is dat de raad van bestuur, zijnde de heer Brinkman, in de krant verklaart, dat er al een tekort is van EUR 3,5 miljoen.

Wethouder mevrouw **Bij de Vaate**: Op dit moment kunnen nog geen exacte cijfers worden geproduceerd van de rekening. Een indicatie zou gegeven kunnen worden. De heer Brinkman heeft prognoses laten zien waaruit naar voren komt dat we in 2003 in de min zitten. Hij heeft daarbij gezegd dat het ongeveer rond de 3 miljoen is. Exacte cijfers met een accountantsverklaring kan hij nu nog niet geven. De cijfers voor 2004 zijn beoordeeld en bekeken door de BNG. Cijfers die de raad van toezicht nog niet heeft goedgekeurd kunnen hier nog niet worden besproken.

De exacte cijfers hebben we van de BNG ook niet gekregen maar wel een indicatie hoe men daar mee omgaat. Wij hebben niet de indruk dat het het komende jaar heel royaal is met het ziekenhuis maar we hoeven ook niet bang te zijn dat de financiële problemen dusdanig zijn dat die snel consequenties hebben voor de gemeente.

De heer **Reijenga**: Zijn dat de conclusies na het overleg van afgelopen maandag 2 februari 2004, 22 december en 20 december 2003?

Wethouder mevrouw **Bij de Vaate**: Dat zijn de conclusies van afgelopen maandag en vervolgens het gesprek van gisteren met de BNG. Daarnaast is er vandaag telefonisch contact geweest met de heer Brinkman.

De heer **Vermeulen**: In feite wordt geconcludeerd dat de gemeente een borgstelling heeft afgegeven via de GR richting Stichting, maar dat we niet het recht hebben om informatie te krijgen over de financiële situatie, waarbij juist het risico van de gemeente in het geding is.

Wethouder mevrouw **Bij de Vaate**: De gemeente heeft dat recht natuurlijk, maar dan wel nadat de Raad van Toezicht de financiën heeft vastgesteld. Eind februari is er een gesprek met de ziekenhuizen, de BNG en Lelystad over de cijfers.

De heer **Vermeulen**: Ik vind dat vreemd. De heer Brinkman doet wel in de pers allerlei uitingen over de financiële situatie en wij zouden geen recht hebben...

Wethouder mevrouw **Bij de Vaate**: Ik kan de prognoses wel op schrift stellen. Voor een portefeuillehouder Financiën is het onvoldoende om op basis daarvan afspraken te maken over het oversluiten van leningen. Dat kan alleen op basis van goedgekeurde accountantsverklaringen.

De ChristenUnie/SGP heeft gevraagd hoe we kunnen voorkomen dat de GR verdere financiële verplichtingen aangaat. Dat is af te spreken. We moeten proberen de financiële bevoegdheden van de GR op te heffen.

De heer **Nentjes**: Ik vind dat de GR geen nieuwe leningen mag afsluiten, maar dat ook het college een pas op de plaats zal moeten maken.

Wethouder mevrouw **Bij de Vaate**: De brief van september die aan de ziekenhuizen is overhandigd is bekend. Daar stond toen al in dat we alleen aan de oversluitingen waarvoor we garant staan zouden willen meewerken. Voor het verdere hebben we ook nee gezegd tegen de nieuwe lening. Dat past dus in de lijn die u aangeeft.

Dan is door een aantal raadsleden gevraagd of de nieuwe GR-leden wel goed zijn geïnformeerd. Achteraf kun je die vraag stellen, maar op het moment dat wij er van overtuigd waren dat het slechts een lege GR was waar alleen de ambtenarenstatus onder viel, had dat natuurlijk geen zin. Op het moment dat je halverwege vorig jaar tot de ontdekking komt dat er nog iets anders achter stond, is iedereen gaan nadenken hoe dit kon.

De heer **Reijenga**: Er is in 2000 nog over dit soort leningen is gesproken. Ik vraag mij af of men echt niet wist waarover het ging.

Wethouder mevrouw **Bij de Vaate**: Ik moet het antwoord daarop schuldig blijven.

De leningen die wij als gemeenten borgen zijn er meerdere. Wij zullen daar in de rekening van dit jaar een passage aan wijden. Dat geldt overigens ook voor Lelystad.

Met betrekking tot het artikel in de krant van vandaag over een eerste financieel advies dat wij vorig jaar hebben gevraagd kan ik melden, dat wij inmiddels tot de conclusie zijn gekomen dat GR-leden niet hoofdelijk aansprakelijk zijn.

De **voorzitter**: Kunt u de vraag van de heer Vermeulen beantwoorden over wel of geen hypotheek?

Wethouder mevrouw **Bij de Vaate**: Dit staat nog in de jaarrekening van 2002. Het is zo dat de BNG een hypothecaire lening had. Op het moment dat de leningen zijn overgedragen aan het Waarborgfonds, heeft de BNG die vervolgens ingeleverd. Dat is begin 2002 gebeurd. In de jaarrekening 2003 komt dit niet meer terug.

De heer **Vermeulen**: Ik wil een aanvullende vraag stellen met betrekking tot de risicoparagraaf. In mijn eerste termijn heb ik gezegd: "aanvullend onderzoek naar bestuurlijke informatievoorziening over de risico's in het algemeen". Daarop zou ik in de commissievergadering willen terugkomen. Dat kan ik wel doen, maar als u zegt dat het flauwekul is...

Wethouder mevrouw **Bij de Vaate**: Ik heb bedoeld te zeggen dat het tegenwoordig geen risicoparagraaf meer heet, maar weerstandsvermogen. Daaraan zullen we aandacht besteden en er een passage over opnemen. Als u het de moeite waard vindt om daar in de commissie over te praten, dan verneem ik dat graag.

De heer **Reijenga**: Ik heb in eerste termijn gesproken over venijnige kredietfaciliteit. Hoe is de stand van zaken op dit moment? Daar bent u met Lelystad over bezig. Het is een vervelend angeltje.

Wethouder mevrouw **Bij de Vaate**: Ik ben het hiermee eens. Exacte helderheid heb ik hier nog niet over.

Ik hoop morgen of begin volgende week hierover een juridisch advies te krijgen zodat daarover met Lelystad kan worden gesproken. Het lijkt ons in eerste instantie zo dat wij niet aansprakelijk zijn. Wij wachten dit af.

De heer **Roefs**: Hoe kijkt u aan tegen de rol van de beroepsmatig betaalde bestuurders in de GR?

Wethouder mevrouw **Bij de Vaate**: Ik neem aan dat de collegeleden worden bedoeld. In het rapport heeft u kunnen lezen dat je zowel in het college als in de raad elkaar scherp in de gaten moet houden om te weten wat er speelt. Aangezien je zelf geen archieven hebt, en in de veronderstelling bent dat het slechts over een lege GR gaat met ambtenaren, is het moeilijk vragen te stellen.

De **voorzitter**: Ik merk ter toelichting op dat het voor de formele verantwoordelijkheden niet uitmaakt of je fulltime of parttime bestuurder bent.

De heer **Roefs**: Ik ben dat met de voorzitter eens. Maar het is precies hetzelfde subtiele verschil ten aanzien van de leningen die materieel wel waren overgedragen, maar formeel juridisch niet.

De **voorzitter**: Het woord aan wethouder de heer Ritsema.

Wethouder de heer **Ritsema**: Mijnheer de Voorzitter. Ik wil antwoord geven op de vraag of het college nu wel of niet het vertrouwen heeft opgezegd. Wij hebben niet geconstateerd dat de raad van bestuur, bezig zijnde met het plan van aanpak, de inzet en bereidheid toont om een aantal vliegwielfuncties en potenties in het plan volledig te benutten. Om die reden stelt het college geen vertrouwen te hebben in de leiding van de ziekenhuislocaties in Lelystad en Emmeloord. Op pagina 30 van de rapportage wordt geconstateerd dat onder andere door de raad van bestuur is nagelaten om merkbaar te investeren in een goede uitvoering van het plan van aanpak, om te investeren in een transparante en heldere communicatie over waar zij mee bezig is en de mogelijkheden die het plan van aanpak in zich had. Op dat punt is onvoldoende gepresteerd, zodat vitaal vertrouwen, noodzakelijk voor de opbouw naar een nieuwe situatie, verloren is.

Er is geen brief naar de raad van bestuur gegaan waarin het vertrouwen is opgezegd. Deze rapportage is onder ogen gekomen van de raad van bestuur.

De heer **Roefs**: Ik ben tevreden nu het vertrouwen (ook publiekelijk) is opgezegd.

Wethouder de heer **Ritsema**: Ik ga verder met de actuele situatie en dan met name over de veranderingen sinds november 2003, waardoor het college nu wel het vertrouwen opzegt. In de afgelopen maanden is in raad en commissies gesproken over het ziekenhuis. Namens het college heb ik mij altijd bestuurlijk opgesteld, gelet op de overlegsituaties die er waren en zijn. Daarbij stond regelmatig de uitvoering van het plan van aanpak centraal. Dat is steeds kritisch gevolgd. Wij hadden op 12 november 2003 geen concrete aanwijzingen dat daadwerkelijk en feitelijk werd afgeweken van het plan van aanpak, omdat er ruimte in zat. In november 2003 werd duidelijk dat de raad van bestuur voornemens was – en feitelijk bezig – om ook de laatste twee basisvakken uit Emmeloord weg te halen (twee basisvakken die ook concreet in het plan van aanpak staan). Toen in december duidelijk werd dat de raad van bestuur niet voornemens was (binnen de randvoorwaarden door de minister gesteld) invul-

ling te geven aan een spoedeisende hulp op de locatie Emmeloord en daarmee gebruik makend van de EUR 2,4 miljoen die als beschikbaarheidtoeslag door het ministerie beschikbaar is gesteld, was voor het college de maat vol en waren er concrete aanwijzingen dat de raad van bestuur afweek van het plan van aanpak. Dat is het moment geweest om te overleggen met de raad van toezicht over deze gang van zaken. Vervolgens, ongeveer separaat daaraan, kwamen vanuit de raad diverse vragen. Dit heeft geleid tot de opdracht waarvan we nu de resultaten bespreken.

In de opdracht werd het college geadviseerd een extern adviseur te betrekken bij een en ander. Met name daar waar het ging om de beoordeling van de situatie. Het college is uitgekomen bij De Greve en Partners om de volgende reden. De heer De Greve is op uitnodiging van de gemeente Hoogeveen ook betrokken geweest bij het opstellen van een advies en een brief richting de Kamer en minister ter voorbereiding van de behandeling van de stukken op 6 november 2003 in de Kamercommissie. In dat overleg dat door Hoogeveen in gang is gezet, waarbij een aantal gemeenten met een ziekenhuisproblematiek was uitgenodigd, had Hoogeveen De Greve en Partners ingehuurd. De referenties die wij vanuit Hoogeveen hebben ontvangen en het feit dat De Greve en Partners is gespecialiseerd in de problematiek van kleine ziekenhuizen, zijn voor het college aanleiding geweest om dit bureau daarvoor te benaderen. Wij hebben ook aan de heer De Greve concreet de vraag voorgelegd of er naar zijn mening bezwaren zouden zijn om deze opdracht aan te nemen. De heer De Greve heeft daarop geantwoord dat het zijns inziens niet het geval was. Hij is wel betrokken geweest bij de IJsselmeerziekenhuizen met een opdracht in de periode dat de heer Wagenaar en de heer Bouwmeester nog deel uitmaakten van de toenmalige raad van bestuur. Hij heeft toen een opdracht aangenomen in het kader van het werven van specialisten. Die opdracht is ondertekend door de toenmalige directeur, de heer Bouwmeester. De heer De Greve is vervolgens aan de slag gegaan. De heer Brinkman werd voorzitter van de raad van bestuur en heeft vervolgens de heer De Greve aangegeven geen gebruik meer te willen maken van zijn diensten. Dat was de betrokkenheid van de heer De Greve bij de IJsselmeerziekenhuizen. In de ogen van het college is geen blunder begaan.

De heer Reijenga: Waarom heeft het college niet voor een onafhankelijke deskundige gekozen? Men wist toch dat de heer De Greve daarna in een conflict raakte? Het had met geld te maken. Bij voorbaat had beter een onpartijdige deskundige kunnen worden ingeschakeld. Alleen al door het benoemen van de heer De Greve was de kans groot dat men niet meer naar de inhoud van het rapport zou kijken, hetgeen ook is gebeurd.

De heer Haagsma: Het valt op dat zowel CDA als VVD spreken van een blunder inzake de aanstelling van de heer De Greve voor het onderzoek. De conclusies die de heer De Greve trekt worden door hen wel onderschreven.

De heer Roefs: Het gaat ook om overtuigingskracht van wat het college constateert richting raad van bestuur. Die overtuigingskracht is nihil, alleen al door het feit dat de heer De Greve was ingehuurd.

De heer Reijenga: Bovendien zijn de conclusies niet onderbouwd.

De heer Haagsma: Ik vraag de heer Reijenga of hij de conclusies en de formulering zoals het college die gebruikt heeft, wel onderschrijft.

De heer Reijenga: Ik onderschrijf de conclusies van het college.

Wethouder de heer Ritsema: Het college was van mening dat er op grond van de zojuist geschetste situatie geen enkel vraagteken hoefde te worden gesteld bij de onafhankelijkheid en deskundigheid van het advies en de uitvoering van de opdracht. De reactie van de heer Brinkman, vooruitlopend op het publiek maken van de conclusies van het college, is tot op heden niet gegaan over de inhoud van datgene wat op tafel is gelegd. Ik heb wel een commentaar op een persoon en organisatie gehoord. Het is niet aan anderen buiten de gemeenteraad om een oordeel te hebben over wie door het college als adviseur wordt aangetrokken. Men mag wel een mening hebben over de conclusies, de feiten en de adviezen die dat heeft opgeleverd. Daarop heeft de heer Brinkman nog niet gereageerd.

Ik concludeer dat de raad achter de conclusies van het college staat. Conclusies die er in vervolgoverleg toe moeten leiden dat zaken op een manier worden aangepakt die wel degelijk perspectief bieden op terugkeer van de vier basisvakken inclusief een spoedeisende hulp op de locatie Emmeloord. Ik ben het met iedereen eens dat een eerste voorwaarde daarvoor is dat er een spoedeisende hulp komt binnen de randvoorwaarden zoals door de minister daaraan is gegeven. Dat is essentieel omdat daar de synergie-effecten, de vliegwielfunctie, in gang gezet kunnen worden om tot meer functies in Emme-

loord te komen. Als je niet 7 x 24 uur acute zorg in een ziekenhuis kunt bieden, hoe wil je dan een orthopedisch centrum op poten zetten met hoogerisicopatiënten die operatief moeten worden behandeld? Dat is een van de eerste voorwaarden die je moet invullen om facilitair zo'n centrum te kunnen neerzetten. Tevens is daaraan gekoppeld dat ook de andere basisvakken daarin weer gaan volgen. Als je operatieve ingrepen wilt doen, dan liefst de aanwezigheid van onder andere een goed functionerende interne afdeling als basisafdeling, essentieel als faciliteit voor dat soort ingrepen. Wij willen daarmee aangeven dat het plan van aanpak niet aan de onderkant maar aan de bovenkant uitgevoerd moet worden. Daarmee komt perspectief tot stand voor invulling van de overige basisvakken op termijn en voorwaarden. Die voorwaarden zitten met name in het feit dat je dit soort essentiële functies in je ziekenhuis hebt. Geen basisvak kan goed functioneren zonder spoedeisende hulp. Hoe bereik je dat. Uiteraard was de inzet van het college om vervolgens beweging te creëren bij de raad van toezicht als eindverantwoordelijke voor het functioneren van de raad van bestuur. Uiteraard is onze inzet erop gericht dat er vervolgoverleg zal komen. Het voorliggende stuk ligt ook bij de raad van toezicht op tafel.

Dat heeft erin geresulteerd dat er telefonisch contact is geweest van de kant van de raad van toezicht om het college van Noordoostpolder uit te nodigen voor een overleg op korte termijn. In het telefonisch contact is gezegd dat de raad van bestuur inmiddels de instructie heeft gekregen om binnen het budget (beschikbaarheidtoeslag van het ministerie) op zo korte mogelijke termijn een plan op tafel te leggen ter invulling van datgene wat onder punt 1 van onze conclusies staat.

De heer **Haagsma**: Wat houdt op korte termijn in?

Wethouder de heer **Ritsema**: Ik ga ervan uit dat dit in een vervolgoverleg op een zo kort mogelijke termijn wordt ingevuld – dan praten we niet over weken – een punt is dat aan de orde moet komen.

De heer **Roefs**: Ik begrijp het optimisme van de wethouder namens het college niet. Zeker als de raad van toezicht instructie geeft aan de raad van bestuur waarin het college het vertrouwen opzegt. De wethouder zegt wel dat iedereen de conclusies onderschrijft. Zover zijn wij zeker niet. Integendeel. Ik denk dat het college nog op een koers zit die uiteindelijk geen resultaat heeft.

De heer **Reijenga** : Ik begrijp dat de raad van toezicht de raad van bestuur opdracht heeft gegeven, dat is een goed signaal. Maar we hebben geen vertrouwen in de raad van bestuur.

Wethouder de heer **Ritsema**: Je hoeft geen vertrouwen te hebben in de raad van bestuur. Als de raad van toezicht als bevoegd gezag over de raad van bestuur dit aan ons meldt, dan is dat een opdracht die een werkgever aan zijn werknemer geeft.

Het opzeggen van het vertrouwen in de raad van toezicht zou zeer onverstandig zijn. De raad van toezicht is namelijk de enige gesprekspartner als bevoegd gezag van het ziekenhuis, waarbij wij kunnen bewerkstelligen wat wij willen. Als we het vertrouwen in de raad van toezicht opzeggen, dan hebben in de ziekenhuisorganisatie geen gesprekspartner meer om zaken tenminste bespreekbaar te hebben. De vraag is wie dat dan wel zou kunnen zijn.

De heer **Reijenga**: Ik begrijp dat. Maar het is met kwaadwillige honden slecht hazen vangen. Ik heb er wat dat betreft geen vertrouwen in.

De heer **Roefs**: Ik ben het niet eens met de stelling van de heer Reijenga. Hij denkt dat je de conclusies moet trekken uit een traject dat niets heeft opgeleverd. Op een gegeven moment moet je inderdaad naar de minister toe en zeggen dat het anders moet. De VVD heeft geen vertrouwen in de raad van toezicht en raad van bestuur.

De heer **Nentjes**: Namens mijn fractie sluit ik hierbij aan.

De heer **Van der Est**: Ik vraag aan de heer Roefs waarom hij geen contact meer wil hebben met de raad van toezicht. Op die manier wordt de gemeente buitenspel gezet.

De heer **Roefs**: Met een gesprekspartner die de oren volledig dicht heeft zitten en al tweeënhal jaar de ogen heeft gesloten, moet men liever niet meer praten.

De heer **Van der Est**: Ik heb het antwoord van de heer Ritsma gehoord op de vraag welke acties er worden ondernomen. De heer Ritsma heeft gezegd om op heel korte termijn een gesprek te hebben

met de raad van toezicht waar wij de zaken zoals wij die zien naar voren kunnen brengen. De raad van toezicht heeft de brief ontvangen. Daaraan wordt getwijfeld.

De heer **Nentjes**: De raad van toezicht kan dan laten zien dat hij het vertrouwen kan terugwinnen.

De heer **Haagsma**: Ik zie het als een handreiking, want ook bij deze club kunnen de schellen van de ogen vallen. Ook de minister heeft ons tot nog toe weinig fiducia gegeven.

De heer **Reijenga**: De heer Brinkman beroept zich op de minister. In brieven van de minister krijgt hij daarvoor redelijk steun.

Wethouder de heer **Ritsema**: Op het moment dat ook de Raad van Toezicht geen gesprekspartner meer zou zijn, zou ik dan graag horen wie dan wel onze gesprekspartner is.

Wij moeten wel constateren dat uitspraken van Kamerleden tot op heden ook niet het resultaat hebben opgeleverd, evenmin als uitspraken van de minister. Het college blijft van mening dat door de beweging die bij de raad van toezicht is gesignaleerd, de raad van toezicht als bevoegd gezag kan worden aangesproken op de verantwoordelijkheid die zij heeft.

In het kader van de regiefunctie is de gemeente verantwoordelijk voor de volksgezondheid. Zoals dat ook al in de beantwoording is aangegeven is het college daarbij afhankelijk van de partners in de eerste en de twee lijn die daar daadwerkelijk handen en voeten aan moeten geven. Als het fout gaat dan is dat niet alleen te wijten aan het college maar aan de eerste en tweede lijn omdat daar niet gebeurt wat er gebeuren moet in het kader van het leveren van acute zorg.

De heer **Reijenga**: De wethouder is wel verantwoordelijk om die voorwaarden te scheppen en zijn best te doen om de spoedeisende eerste hulp terug te krijgen, zodat het ambulancevervoer op een acceptabel niveau ligt.

Wethouder de heer **Ritsema**: Ik ben het hiermee eens. Het college en ik als wethouder doen ons best. We moeten wel met de juiste mensen in gesprek blijven.

De eerste prioriteit bij het college ligt in het realiseren van de spoedeisende hulp binnen de randvoorwaarden zoals die door de minister daar aan zijn gesteld.

De heer Van der Est heeft een opmerking gemaakt in het kader van het wettelijk lokaal regelen van zeggenschap in ziekenhuizen. Het college is het hier mee eens. Op 6 november 2003 zijn hierover ook opmerkingen gemaakt in de Kamercommissie. De minister heeft gezegd dat hij hieraan wil werken en dat een en ander terugkomt in de Wet exploitatie ziekenhuisvoorziening. Wij zien met belangstelling uit naar de voorzeten hieromtrent.

De heer **Vermeulen**: Betekent dit dan ook een herziening van het stakeholdersoverleg of blijft dat naast een nieuw traject in stand?

Wethouder de heer **Ritsema**: Het is te voorbarig om daarop nu een voorschot te nemen. Het hangt ervan af hoe de zeggenschap wettelijk wordt geregeld en in hoeverre een stakeholdersoverleg daar nog een functie in heeft. Bij de behandeling van deze wetgeving zullen deze vragen nader worden omschreven.

Het is cruciaal om de adherentie weer terug te krijgen, zodat er vertrouwen ontstaat in datgene wat er in het ziekenhuis gebeurt. Het is essentieel dat er een vertrouwensrelatie is in de eerste- en tweedelijns gezondheidszorg. Het college is van mening dat een ziekenhuis daadwerkelijk moet investeren in goede contacten met de eerste lijn. Dat zijn feitelijk de "leveranciers" van de productie van het ziekenhuis; nl. patiënten.

Er is nog een vraag gesteld over wat er gebeurt als het college zonder argumentatie geen instemming geeft aan het langetermijnhuisvestingsplan. Met andere woorden: zet het college zich daarmee buiten spel? Het moge duidelijk zijn dat wanneer je geen instemming geeft aan het LTHP, daarvoor argumenten moeten worden genoemd. Gelet op het feit dat het LTHP voorziet in nog 68 bedden voor de locatie Emmeloord, dat afgezet tegen het feit dat het plan van aanpak er vanuit gaat dat er in Emmeloord een orthopedisch centrum komt dat ruim 20 bedden beschikbaar zou moeten hebben, resteert een aantal bedden dat in de ogen van het college en externe deskundigen onvoldoende is om perspectief te bieden op terugkeer voor de vier basisvakken. Daarmee is vrij helder de argumentatie gegeven. Het LTHP is gebaseerd op de wijze van uitvoering van het plan van aanpak zoals dat thans gebeurt door de raad van bestuur. Wij hebben geconstateerd dat deze wijze van uitvoering van het

plan van aanpak geen perspectief biedt op terugkeer van de vier basisvakken. In die lijn bied het LTHP onvoldoende dan wel geen perspectief op terugkeer van de vier basisvakken.

De heer **Reijenga**: Ik ga ervan uit dat het college een goed onderbouwd nee laat horen naar de raad van bestuur.

Wethouder de heer **Ritsema**: Ja.

Het Platform Zorggebruikersbelangen wordt niet gezien als een groep actievoerders. Het college heeft regelmatig overleg gehad met het platform. Recentelijk is gesproken over de vraag wanneer het platform met een businessplan komt, waaraan door de heer Sturkenboom wordt gewerkt. Het college heeft gezegd dat het vanzelfsprekend is dat alle ideeën, suggesties, opties, mogelijkheden die van belang zijn en het doel beogen dat we met elkaar willen, met een open mind worden tegemoet getreden. Dat wil niet zeggen dat het college zonder nadere bestudering zegt: dat is het dus.

Het gaat om het doel, niet om het middel.

De IJsselmeerziekenhuizen in een gezamenlijke organisatie dan wel met twee zelfstandige locaties of resultaatverantwoordelijke eenheden, zullen te allen tijde op het niveau van de medische vakken samenwerking moeten zoeken buiten deze regio om daarmee de kwaliteit van handelingen op voldoende niveau te kunnen houden en om daarmee ook in een netwerk ervoor te kunnen zorgen dat de desbetreffende medische vakken in Emmeloord en in Lelystad kunnen worden uitgeoefend.

De heer **Vermeulen**: Ik heb nog vragen over het plan Sturkenboom. Wat ons betreft is het plan Sturkenboom de enige strohalm die we hier nog hebben. Vooral als we zo ver gaan dat we het vertrouwen in de raad van bestuur én raad van toezicht opzeggen en daardoor alle bindingen met het huidige ziekenhuis beëindigen. Dan zullen we iets achter de hand moeten hebben. Dat leidt tot de conclusie dat: zorg dat we iets achter de hand hebben. Gaan we het plan Sturkenboom daarom nog goed laten narekenen door externe deskundigheid? Wordt daarbij ook de relatie met de rijksoverheid en de ziektekostenverzekeraars betrokken?

Wethouder de heer **Ritsema**: Ik heb al voor een belangrijk deel antwoord gegeven op die vraag door te stellen dat op het moment dat het platform een businessplan aan het college presenteert, wij dat op zijn merites zullen beoordelen. Dan zal moeten blijken in hoeverre dat een zinvol alternatief zou kunnen zijn. Vooralsnog staat het doel voor het college en het platform overeind; nl. de terugkeer van de vier basisvakken. Of dat via A, B of C gaat is feitelijk op dit moment iets minder belangrijk.

De heer **Reijenga**: Ik wil graag de visie van de wethouder horen op de rol van provincie. Hoe kan de provincie meewerken aan het doel wat wij willen?

Wethouder de heer **Ritsema**: De provincie heeft wel degelijk een rol in het kader van de volksgezondheid. In het bijzonder waar het gaat om de acute zorg en met name de ambulancevoorziening. Dat is ook voor de provincie aanleiding geweest om begin vorig jaar te zeggen: op het moment dat het noodzakelijk is om dat goed te borgen, wordt daar geld voor beschikbaar gesteld. Ik ga ervan uit dat de raad van bestuur de mogelijkheid om dat geld te incasseren niet links heeft laten liggen. Exacte duidelijkheid zal de jaarrekening 2003 hierover geven. In het overleg met de gedeputeerde wordt hij aangesproken op zijn verantwoordelijkheid in deze en wordt hij tevens aangesproken op de potentie in het plan van aanpak om die zorg zo optimaal mogelijk te kunnen borgen.

De heer **Reijenga**: De provincie heeft naar mijn indruk de minimalistische uitvoering van het plan van aanpak nogal omarmd. Is er een kentering bij de provincie?

Wethouder de heer **Ritsema** : Of de provincie de minimalistische uitvoering heeft omarmd heb ik de provincie nooit concreet horen zeggen. Ik denk wel dat het zo is dat door datgene wat Noordoostpolder nu op tafel heeft gelegd er hoop is ook bij de provincie eens goed wordt nagedacht over de wijze waarop het plan van aanpak wordt uitgevoerd.

De heer **Reijenga**: Betekent dat ook dat de samenvatting van de wethouder naar GS is gegaan? Als dat niet is gebeurd vraag ik u dat alsnog te doen.

Wethouder de heer **Ritsema**: De rapportage is ook naar GS gestuurd.

De **voorzitter**: Het college heeft getracht zoveel mogelijk antwoord te geven op uw vragen. Door uw aanvullende vragen tussentijds moet het beeld helder zijn. Ik denk dat het voor de volgende ronde waarin u weer aan zet bent, zo helder is. In plaats van vragen of reageren op antwoorden, wil ik naar een concluderende ronde waarbij ik mij kan voorstellen dat we de brief van het college van 3 februari jl. waarin de vijf punten zijn genoemd, langslopen. U geeft uw reactie en oordeel. Ik kan mij voorstellen daaraan een zesde punt toe te voegen, namelijk de financiële regeling, de garantstelling (dat deel dat wethouder Bij de Vaate voor haar rekening heeft genomen). Naar het mij voorkomt is daarover veel gezegd. Als u daarover wat wilt zeggen, gaarne in concluderende zin met de toevoeging welk politiek oordeel u daaraan verbindt.

De heer **Reijenga**: Mijnheer de Voorzitter. Ik dank de beide wethouders voor de uitgebreide beantwoording van de vragen. Ik stel vast dat we als CDA-fractie op een aantal punten behoorlijk gelijk lopen; dan denk ik vooral aan de prioriteiten die ik als eerste heb genoemd in mijn betoog. De vraag is nu: hoe zetten we die zaken om in een actieplan met prioriteiten waar we de eerste periode aan zullen werken.

Voor wat betreft het verleden zijn voor de CDA-fractie de hoofdlijnen helder en duidelijk. Het doorknippen van de navelstreng met de GR zal nog heel wat tijd vergen. Over die juridische ont koppeling, ook in financiële zin, moet nog driftig worden onderhandeld. Wat dat betreft moeten we het college de ruimte geven om dat in alle vertrouwen te kunnen doen. Wat betreft het niet meer aangaan van nieuwe zaken die te maken hebben met financiën, denk ik dat de wethouder daarover duidelijk is geweest. Ik constateer dat zij zegt: Nadat wij duidelijkheid hebben, inzicht in de financiële huishouding van het ziekenhuis, en perspectief zien, komt het moment dat wij in financiële zin zouden willen bewegen. Heb ik dat goed beluisterd? Kunt u dat nog verduidelijken? Als dat zo is dan denk ik dat dat ook in de lijn is van de CDA-fractie. Want als daar überhaupt onduidelijkheid over is dan moeten we niet nadenken over oversluiten van zaken of nog andere financiële zaken.

De heer **Haagsma**: Is het niet mogelijk dat de wethouder daarop nu reageert want dan kunnen alle partijen dat meteen betrekken in hun betoog?

Wethouder mevrouw **Bij de Vaate**: Mijnheer de Voorzitter. Het oversluiten van de leningen heeft duidelijk te maken met het opheffen van de GR. Dat heeft de heer Reijenga goed begrepen. De vraag voor de nieuwe lening van EUR 10 miljoen hebben wij tot nu toe met nee beantwoord. Waarom hebben wij dat gedaan? Wij vinden het geen taak meer voor gemeenten om nieuwe leningen af te sluiten. Je zou een reden kunnen bedenken waarom je dat wel zou doen. Die reden zou een financiële kunnen zijn. Het zou zo kunnen zijn dat het vanwege de huidige leningen en vanwege het geen risico willen lopen voor de eventuele financiële consequenties van de huidige leningen, nodig is om dat kort krediet om te zetten in een langlopende lening van EUR 10 miljoen. Daar zou je een periode aan vast kunnen koppelen. Ik zeg er duidelijk bij dat wij met Lelystad nog niet zo ver zijn dat wij dat op tafel hebben gelegd. Ik denk dat wij dat voorlopig niet doen. U heeft een leuke suggestie aangedragen: misschien is het wat voor de provincie om die EUR 10 miljoen te borgen. Ik zal die zeker meenemen.

De heer **Reijenga**: Wat betreft het tweede onderdeel. Ik denk dat we wat betreft de oplossingen naar de toekomst niet zoveel verschillen met het college. Het gaat erom hoe je het doet, hoe je communiceert en wat je wilt zo duidelijk mogelijk op de tafel van de raad van toezicht te brengen. De vraag is of ze echt willen bewegen. Of het alleen maar vanuit financiële nood is en anders niet, of dat er ook nog ideële zaken achter steken.

De heer **Roefs**: Mag ik de heer Reijenga vragen welke indicatie hij heeft als je kijkt naar de afgelopen periode dat de raad van toezicht ook maar een millimeter wil bewegen? Dat is toch een optimisme dat nergens op is gestoeld?

De **voorzitter**: Dat is een herhaling van de discussie. De vraag was een concluderend betoog. Dit mag de mening van het CDA zijn.

De heer **Reijenga**: Ik denk dat de eerste prioriteit bij spoedeisende hulp zou moeten liggen. Ik hoop dat de andere fracties daar ook zo over denken. We moeten mikken op een spoedeisende hulp met twee basisvakken. Wat betreft de andere aspecten heb ik gezegd: met kwaadwillende honden is het slecht hazen vangen. Daar zit ik toch wel mee. Wat dat betreft wil ik daar de schipper het woord over geven. Het college zet ook een kop boven dit bericht. Het college heeft daarin blijkbaar enig vertrouwen.

De heer **Schipper**: Mijnheer de Voorzitter. Ik meen dat hechten aan communicatie voor de CDA-fractie een voorwaarde blijft. Daarom zal het gesprek met de raad van toezicht op gang moeten blijven. Het eerste gesprek dat met de heer Borghouts als voorzitter moet worden gevoerd, moet gaan over nieuwe leiding. U geeft een aantal voorwaarden waaraan een goed functionerende leiding moet voldoen: het promoten van adherentie, omgeving niet als storende factor zien, cultuurverschillen willen overbruggen ook die met Lelystad. De conclusie die u trekt is: dat lukt de heer Brinkman niet. In tegendeel, hij is geen peoplemanager. Dat kunnen wij in deze raad vaststellen, u kunt het het personeel vragen. Ten tweede is het een interim-manager. Na drie maanden is hij het IJsselmeerziekenhuis vergeten; dat zegt hij ook. Als hij daarin zo duidelijk is, dan is er maar een mogelijkheid om een gesprek te voeren met de raad van toezicht en dat zal moeten gebeuren door het college. Ik hoop in het bijzijn van de voorzitter van deze raad, zodat de Raad van Toezicht tot het inzicht komt dat ze met de heer Brinkman met de verkeerde man aan het roer zit. Laat het voor eens en altijd duidelijk zijn, we zijn het eigenlijk met 45.000 mensen eens. Wij pleiten ervoor: laat de heer Brinkman verdwijnen en we gaan over op nieuwe leiding.

De heer **Roefs**: Het is een mooi verhaal van de heer Schipper, maar dat is natuurlijk wel de crux waarom u het vertrouwen in de raad van bestuur opzegt. Het gaat erom dat hij heeft gewerkt onder verantwoordelijkheid van de raad van toezicht. Die moet je aanspreken. Dat blijkt niet gelukt te zijn. Dan kan je communiceren wat je wilt maar als de raad van toezicht niet wil, dan gebeurt er niets.

De heer **Schipper**: We hebben de mogelijkheid nog niet gehad om met de raad van toezicht te spreken. We hebben het geprobeerd, maar het is nog niet gelukt. Ik denk dat het nu voor een ieder duidelijk is, en het college moet het uitvoeren, dat de ingang bij de raad van toezicht er eindelijk is. Er is een gesprek geweest. Het vervolg moet zijn dat dit hoofdonderwerp een gespreksonderwerp is. Ik geef aan waarom we het gesprek met de raad van toezicht willen handhaven.

De heer **Roefs**: Het optimisme is nergens op gestoeld. Het is of je iemand wilt bereiken wiens mobilofoon uit staat. Wat het college doet is kijken waarom hij uit staat. Hij staat gewoon uit.

De heer **Haagsma**: Mag ik u horen over het feit dat de raad van toezicht nu zelf contact heeft opgenomen? Niet het college heeft aan de deur gekrabbd, maar andersom.

De heer **Roefs**: Dat is nu het interessante. Wij beschouwen het vertrouwen opzeggen in de raad van toezicht als het ultieme drukmiddel dat je nog in handen hebt om iets voor elkaar te krijgen. Anders moet u inderdaad naar de provincie en de minister. Dat is echter is een drukmiddel. Het heeft blijkbaar nu gewerkt omdat het vertrouwen in de raad van bestuur is opgezegd. Blijkbaar is men daarvoor gevoelig. Dan moet je nog een stap zetten.

De heer **Van der Est**: Ik vind dit populisme met een vleugje realisme. Ik denk dat wij hier vanavond bezig zijn met realisme met een vleugje populisme.

De **voorzitter**: Ik vraag of de CDA-fractie klaar is met haar benadering.

De heer **Reijenga**: Ik zou het prettig vinden als we met elkaar tot een eensluidende opdracht aan het college zouden kunnen komen. Ik heb een aantal prioriteiten genoemd. Ik wil graag weten hoe de andere fracties daarover denken en dat het college daar mee aan de slag gaat.

De heer **Haagsma**: Mijnheer de Voorzitter. Ik kijk nog even terug naar wat het college in tweede termijn heeft gezegd. Dan begin ik met de verdeling 40/60. Op pagina 14 schrijft u: voorshands uitgaande van evenwel de verhouding. Voorshands heeft al in zich dat u zegt: daarover hebben we nu gesproken, maar wij kijken daar nog nadrukkelijk naar. Ik heb het idee dat de raad vrij breed heeft uitgesproken dat die verhouding eigenlijk anders zou moeten liggen. Ik neem aan dat we daarover nog eens wat horen. Over de leningen bent u duidelijk geweest.

Dan kom ik bij de raad van toezicht. Het vertrouwen in de raad van bestuur is opgezegd. Dus voor het college van Noordoostpolder is de heer Brinkman geen gesprekspartner meer. De raad van toezicht heeft gezegd: wij willen met u praten. Ik denk dat dit een signaal is waarvan je gebruik moet maken. Ook voor de fractie van de Politieke Unie blijft dat een dubbeltje op zijn kant. Ik wil graag van het college horen hoe lang u nog bereid bent om pratende bezig te blijven, terwijl je ziet dat het ziekenhuis achteruit gaat. Ik zou daarover graag nog iets horen.

De heer **Roefs**: In november heeft een deel van de fractie van de Politieke Unie ook het vertrouwen in de raad van toezicht opgezegd. Heeft die zich nu bekeerd daar waar andere raadsleden juist de andere kant op gaan? Want het dubbeltje op zijn kant was toen al voor een aantal raadsleden gevallen.

De heer **Haagsma**: Uiteindelijk is uit de stemming gebleken dat dit niet het geval was. Een dubbeltje op zijn kant betekent dat op dit moment de fractie van Politieke Unie zegt: De move die de raad van toezicht in de richting van het college, de raad, van de bevolking van Noordoostpolder doet, moet je benutten, maar dat kan niet eindeloos duren. Ik denk ook dat een dubbeltje op zijn kant, vooral als het hard waait, heel wankel is. Ik vraag daarom ook aan het college om zo snel mogelijk te informeren wat de voortgang is. Volgens mij moeten we dat in de commissievergadering elke maand doen, want uiteindelijk kan het zo niet voortgaan. De vraag is maar of met de situatie in het ziekenhuis op dit moment de volksgezondheid wel kan worden gegarandeerd. Uiteindelijk moet je daaraan wel werken. Ook de fractie van de Politieke Unie vraagt aan het college om de druk op de ketel zo groot mogelijk te houden om zo snel mogelijk te komen tot de invulling van de spoedeisende hulp.

Maar liefst EUR 2,4 miljoen is toegezegd. Dat moet je niet verliezen. Dat houdt ook in het handhaven en eigenlijk moet je zeggen het weer terug brengen van die twee basisspecialismen die nooit weg gemogen hadden: interne geneeskunde en heelkunde. Het houdt ook in dat in samenwerking met een nieuwe raad van bestuur gewerkt moet worden aan het herstellen van vertrouwen bij de bevolking die hier vanavond aanwezig is. Dat is niet voor niks. Het lukt alleen om het vertrouwen terug te winnen als er duidelijk zicht is op herstel van hetgeen waarnaar we steeds hebben gestreefd: vier basisspecialismen. We hebben het vanavond over de drukmiddelen gehad. We zitten toch niet met lege handen. Die drukmiddelen die kunnen worden ingezet liggen in het al dan niet instemmen met het LTHP en het wel of niet meedenken aan financiering van een stelling die financieel in de problemen zit. Natuurlijk zal aan al deze punten een realistische termijn moeten worden gesteld. Ook wij brengen nadrukkelijk onder de aandacht van het college dat met een open mind kijken naar het alternatief wat het platform steeds heeft ingebracht op dit moment noodzakelijk is. Als het dubbeltje gaat rollen zal je toch andere besluiten moeten nemen.

De heer **Van der Est**: Mijnheer de Voorzitter. De PvdA/GroenLinks-fractie heeft nog steeds vertrouwen in het college, dat hij de conclusies van de brief van 3 februari 2004 uitvoert. Deze conclusies zullen moeten uitmonden in een actieplan met prioriteiten. De PvdA/GroenLinks-fractie hoopt dat het vertrouwen niet beschaamd wordt.

Indien mogelijk de GR opheffen. Even nog geen EUR 10 miljoen herfinancieren. Alternatief onderzoeken en als er financiële stappen zouden moeten worden gezet dan vinden wij dat die de goedkeuring van de raad moeten hebben. Kortom college, voortvarend aan het werk.

De heer **Nentjes**: Mijnheer de Voorzitter. Met de conclusies zoals die aan het eind van uw brief staan kunnen wij in grote lijnen instemmen. Met betrekking tot de financiering het volgende. De heer Reijenga heeft gezegd: dat kan niet dan nadat er inzicht is in de financiële situatie. Dat is een punt. Een nog belangrijker punt is dat er tevens herstel moet zijn in het vertrouwen in de terugkeer van de vier basisspecialismen. Die zouden wij aan elkaar willen koppelen. Ze staan wel in uw conclusies als vijfde aandachtstreepje. Wij zouden als voorwaarde willen stellen om in de toekomst nog een keer wat te investeren in het ziekenhuis. Met betrekking tot het al dan niet vertrouwen hebben in de raad van toezicht zijn we er nog niet van overtuigd dat wij weer vertrouwen kunnen hebben. Gezien de uitspraken die in het korte verleden gedaan zijn, o.a. een opmerking van de heer Borghouts dat de politiek zich absoluut niet heeft te bemoeien met het zieken, dat de raad van bestuur dat wel uitmaakt, dat de raad van toezicht ook geen enkele bestuurshandeling zal verrichten, hebben wij nog niet begrepen dat de heer Borghouts op die mening teruggekomen is. Dat hij wil spreken is misschien te prijzen. Wat ons betreft zal de heer Borghouts dat vertrouwen moeten terugwinnen. Als er een motie zou komen waarin dat staat, dan zullen wij zeker voor die motie zijn. Dat betekent niet dat je niet meer kunt spreken met de heer Borghouts, dat hangt van hem af. Je kan natuurlijk zeggen: met iemand die geen vertrouwen meer heeft wil ik niet praten. Hij zou ook heel verstandig kunnen zijn en zeggen: ik wil dat vertrouwen graag terugwinnen en ik zal laten zien dat ik te vertrouwen ben. Vooralsnog hebben wij geen vertrouwen in de raad van toezicht.

De heer **Roefs**: Mijnheer de Voorzitter. Ik denk dat ik redelijk kort kan zijn, ook gezien onze eerdere bijdrage. Nog even over de GR en het resultaat van het financiële onderzoek. Wij denken dat het college resultaat heeft geboekt, doordat het financiële onderzoek heeft aangegeven dat de situatie niet zo zwart is als eerder aangegeven.

Wethouder Bij de Vaate heeft aangegeven dat de raad om het financiële onderzoek had verzocht. In ieder geval gaat het erom dat er een oproep is gedaan vanuit het college om toch vooral naar het ziekenhuis te gaan. Dat was een beetje contrair de gevoelens die er leefden, ook bij de raad. Vooral omdat het over financiën ging. Het onderzoek heeft aangegeven dat u een rechtere rug kunt hebben richting raad van bestuur en raad van toezicht dan eerder gedacht. Ten aanzien van de specifieke verantwoordelijkheid van beroepsbestuurders vinden wij dat die verantwoordelijkheid, zij het niet juridisch maar materieel, er wel is. Men heeft meer tijd, men heeft een heel apparaat om ook vragen te stellen. Ik vind dat de beroepsbestuurders zich best aangesproken mogen voelen door wat er in het rapport staat en ook in de verslagen nog maar eens moeten nalezen wat zij hebben gezegd.

De crux gaat natuurlijk over deel 2: wat doen we met de raad van toezicht? De heer Nentjes verwoordt het wel aardig. Wij vinden nog steeds dat je het vertrouwen best kan opzeggen, en dat hebben we in november al gedaan. Ik begrijp dat de heer Nentjes en ook de VVD-fractie nog steeds op dat standpunt staan, behalve de Politieke Unie. Die heeft al haar leden terug in het hok, daar waar in november een aantal leden twijfelde. Zo zie je maar hoe het kan verkeren. Van de andere kant wil ik het college voor een deel het voordeel van de twijfel geven en niet zeggen: u moet niet meer met de raad van toezicht gaan praten.

De heer **Haagsma**: En daarmee dus de wijze raad van de Politieke Unie volgen?

De heer **Roefs**: Wij blijven geen vertrouwen daarin hebben, maar wel het gesprek voeren, als men dat nog wil en ook mededelen dat er in deze raad gevoelens zijn van niet vertrouwen. Meldt u ons na het gesprek terug wat u bereikt heeft. Dan kunnen we er nog eens over praten. Vervolgens zou ik graag aan de collegepartijen willen vragen: heeft u dan nog vertrouwen in de raad van toezicht als de heer Ritsema met nagenoeg nul op het rekest terugkomt? Ik hoop dat ik ongelijk krijg.

De heer **Schipper**: Wat zou het eerste onderwerp zijn om met de raad van toezicht te bespreken?

De heer **Roefs**: Het vertrouwen wat wij in hem hebben.

Tenslotte de conclusies van het college. We hebben niet de behoefte om dat stap voor stap door te nemen. Wij denken dat het college nog steeds te optimistisch is over de koers die men vaart. Het gaat uiteindelijk om het resultaat. Dus alles wat je binnenhaalt vinden wij prima. Wij zien op langere termijn de koers gericht op zelfstandigheid. Dat hebben we uitgebreid verwoord in eerste termijn. Daaraan willen we vasthouden. Maar deze tussenstap, en dat is ook wat het zorgplatform onderschrijft, willen we daarover wel meedenken.

De heer **Reijenga**: Begrijp ik goed dat de heer Roefs zegt: college laat de zaak maar lopen?

De heer **Roefs**: Ik zeg helemaal niet laat de zaak maar lopen. De motie van november 2003 zegt heel duidelijk dat we samen met het zorgplatform een richting moeten gaan.

De heer **Reijenga**: Ten aanzien van het huidige IJsselmeerziekenhuis, bedoelt u.

De heer **Roefs**: Wij vinden nog steeds, en we zijn daar steeds meer van overtuigd, dat de koers gericht zal moeten zijn op verzelfstandiging, een defusering van het ziekenhuis.

De heer **Bakker**: Op basis waarvan neemt u die houding aan, omdat Sturkenboom tot nu toe niet een aanvaardbaar businessplan heeft geleverd? We kunnen geen oordeel geven over dat businessplan.

De heer **Roefs**: Ik ben hier niet ingehuurd om als ambtenaar rapporten te beoordelen. Ik ben hier ingehuurd om gevoelens weer te geven van in wat in mijn achterban leeft, over welke koers we moeten zetten op termijn. Daar kies ik voor en ik probeer dat zoveel mogelijk te bereiken.

De heer **Haagsma**: Voordat u uw achterban kunt overtuigen moet dat businessplan klaar zijn? Dat hebben meerdere mensen gezegd. Zelfs het college heeft dat gezegd, maar u zinspeelt daarop slechts op dit moment.

De heer **Roefs**: Nee ik zeg: de politieke koers van mijn fractie is dat we uiteindelijk op die zelfstandigheid willen uitkomen, omdat dat de beste voorwaarde is voor wat wij in dit gebied willen bereiken met de mensen hier.

De heer **Van der Est**: Kent u dat businessplan?

De heer **Roefs**: Ik ken het businessplan niet, maar wel het rapport Sturkenboom.

De heer **Van der Est**: Hoe kunt u dan nu al een oordeel geven dat u daar naartoe wilt?

De heer **Roefs**: Het gaat erom, dat ik een keuze maak in de richting die ik volg. Het college, inclusief uw partij, heeft tweeënhalf jaar, de kans gehad om dat voor elkaar te krijgen. U heeft ook niets voor elkaar gekregen.

De heer **Van der Est**: Dat businessplan wordt gewogen. Dat gaat u toch ook wegen, of niet? Of neemt u dat a-priori aan?

De heer **Roefs**: Uiteraard kijk ik naar het businessplan, uiteraard kijk ik naar adviezen. Ook als het college zegt: we gaan er een adviseur op zetten om te kijken wat er uitkomt. Het gaat me om de hoofdlijn die je kiest. Mijn hoofdlijn is: Vijftien jaar geleden is besloten door de provincies Flevoland en Overijssel om het openbaar bestuursmodel aan de ziekenhuizen op te leggen. Lelystad en Emmeloord moesten zonedig bij elkaar. De provincie vond dat belangrijk. Het imago van Flevoland....

De heer **Van der Est**: Dat moest helemaal niet.

De **voorzitter**: Mag ik even ingrijpen? Wat de heer Roefs doet is wel consequent zeggen wat zijn fractie bij herhaling over dit onderwerp heeft gezegd. Daarover moeten we niet in discussie gaan.

De heer **Van der Est**: Ik wil ook niet in discussie gaan. Ik wil alleen zeggen dat andere fracties dit in feite ook hebben gezegd. Alleen gaat de heer Roefs een stapje verder. Andere fracties hebben gezegd: onderzoek het alternatief dat het platform heeft ontwikkeld.

De **voorzitter**: Ik ben het met u eens. De heer Roefs zegt: wij willen daarop uitkomen. Anderen zeggen: wij willen dat eerst bekijken. Daar zit het verschil in. Ik denk dat we die discussie niet over moeten doen. De heer Roefs is daarin helder. Hij heeft er recht op dat hij dat in deze fase zegt.

De heer **Roefs**: In ieder geval geeft dat het college het voordeel van de twijfel ten aanzien van deze conclusies. Men overtuigt ons als men wat voor elkaar krijgt. We zeggen dus niet nee tegen het stuk dat er ligt, maar we denken dat men te optimistisch is en we houden overeind dat we geen vertrouwen hebben in de raad van toezicht.

De heer **Vermeulen**: Mijnheer de Voorzitter. Aansluitend op het laatste. Wij hebben in november 2003 daarover al een mening gegeven. Die handhaven wij. Ook wij hebben geen vertrouwen in de raad van bestuur en de raad van toezicht. Het is alleen wel zo dat nu een nieuwe situatie begint te ontstaan, omdat de raad van toezicht wel heeft gereageerd op een brief van ons en in gesprek wil komen. Misschien over een aantal aspecten met betrekking tot de toekomst. Ik denk dat we niet zo dom moeten zijn om daarop niet in te gaan.

We zijn het op zich eens met de conclusies in de brief van 3 februari jl. Wij zijn ook van mening dat de GR moet worden opgeheven, maar dan wel na de keiharde juridische consequenties te hebben overzien en uiteraard na overleg met de provincie. Die heeft daarin ook een belangrijke rol te spelen.

Wij zijn van mening, dat er wel degelijk tussentijdse cijfers vanuit het ziekenhuis onze kant op moeten komen. Als de heer Brinkman in de openbaarheid een aantal opmerkingen maakt met betrekking tot de florissante verbetering van de exploitatie, laat die dan maar eens zien. Dan gaat het niet zo zeer om de juistheid van die cijfers tot op de cent nauwkeurig, maar meer om de snelheid en op grond waarvan hij dat meent. Ik twijfel niet aan de integriteit van zijn financiële apparaat.

De verdeling met betrekking tot Lelystad. Ik ben het met de Politieke Unie eens dat die wel degelijk zou moeten worden besproken. Een verdeling van 40/60 is op basis van een gelijkwaardig ziekenhuis in Lelystad en Emmeloord. Daarvan is helemaal geen sprake meer. Ik vind dat we dat punt in een onderhandeling wel degelijk bespreekbaar moeten maken.

Ik heb nog een opmerking met betrekking tot de financiële situatie van de Stichting. Het kan een belangrijk punt zijn als wij het koppelen aan een eis van het realiseren van een spoedeisende hulp. Wanneer die wordt gerealiseerd met twee basisspecialismen als belangrijke raadgevoerde daarbij, zou wat mij betreft eens kritisch moeten worden bekeken of we daaraan een financiële bijdrage vanuit de gemeente richting ziekenhuis kunnen koppelen.

Sterker nog; we hebben nog een vrijstaand pand, althans een pand waarop geen hypothecaire zekerheid is gevestigd, als tegenprestatie. Laat men maar een hypothecaire zekerheid geven. Ik vind dat we daarnaar moeten kijken, maar wel onder de randvoorwaarde: realiseert u nu op zo kort mogelijke termijn een spoedeisende hulp met twee basisspecialismen.

De **voorzitter**: Ik kijk nog even de fracties rond. Sommigen van u hebben gezegd: wij overwegen een motie in te dienen. Mag ik concluderen dat u geen motie indient?

De heer **Roefs**: Het lijkt ons onhaalbaar om de motie van november 2003 nog een keer in te brengen, want ik veronderstel dat de steun zelfs is afgenomen omdat de Politieke Unie de motie zeker niet zal steunen.

De heer **Nentjes**: Met betrekking tot de financiële aspecten die in het begin zijn genoemd, hebben wij voldoende gehoord van de wethouder dat het college zeer voorzichtig zal manoeuvreren. We hebben daarin vertrouwen. Er is geen motie nodig om het college daarop vast te spijkeren.

De **voorzitter**: Heeft het college behoefte om te schorsen? Of zal ik proberen een samenvatting te geven van wat ik denk dat hier besproken is en kijken of u daarmee instemt?

Dan begin ik bij het eerste deel over financiën. Ik beluister dat u allemaal zegt: het is een goed en gedegen rapport, waarin helder staat hoe het is gelopen is, hoe het met de verantwoordelijkheden is gegaan. Op zich kunnen we het deel van hoe het gegaan is afsluiten. Relevant is wel dat u allemaal heeft gezegd: het blijven bestaan van de GR vinden wij geen goede zaak, dus probeer zo snel mogelijk van de GR af te komen. Dat is iets dat ook door het college is gezegd. Dat kan in overleg met de partners om wie het gaat: de gemeente Lelystad, het ziekenhuis en de BNG. Je kunt dat niet in je eentje doen en vandaar ook zo snel als dat mogelijk is. Daarvan zijn we allemaal doordrongen. U zegt ook: er ligt nog een verzoek om garant te staan voor een nieuwe lening; college, dat doet u niet dan na goed overleg met ons. In principe niet, tenzij u bij ons terugkomt. Dat is mijn samenvatting. Als dat zou moeten gebeuren, doen we dat in overleg met u, eventueel met randvoorwaarden. U zegt geen nieuwe leningen af te sluiten buiten ons om.

U zegt ook: de 40/60-verhouding is geen uitgemaakte zaak. Daarvan zeg ik namens het college: ik neem daarvan kennis. Als dat aan de orde is of komt, dan hebben we een heleboel andere problemen waarvoor we met elkaar aan tafel moeten zitten. Laten we op dit moment geen energie stoppen in een als/dan-situatie. Ik denk dat niemand daaraan behoefte heeft. Als het moment zich aandient dat je moet gaan verdelen, dan spreken we elkaar nog wel. U zegt duidelijk: voor ons is het geen uitgemaakte zaak op basis van inwonertal daarvoor op te komen. Het college zegt: wij nemen daarvan kennis. Als het aan de orde is treffen wij elkaar daarover weer.

Alle fracties staan achter de vijf punten uit de brief van 3 februari 2004. College, u krijgt de ruimte om daarmee door te gaan. In de communicatie, het vertrouwen in de partners, is de een stelliger dan de ander. Ik denk dat het college dat goed heeft gehoord. Het college moet met veel wijsheid en overtuigingskracht te werk gaan. Dat past binnen de lijst van vijf punten uit de brief van 3 februari 2004. U zegt: hou de druk op de ketel en probeer het ook meetbaar te maken, te kwantificeren. Ik merk daarbij op dat ik constateer dat er in ieder geval drie fracties zijn die zeggen geen vertrouwen te hebben in de Raad van Toezicht. U dient daarvoor geen motie in. Het college neemt dat niet over. Wij denken dat het voor onze onderhandelingspositie met raad van toezicht niet wijs is om te doen. Ik denk dat wij wel het gevoel van uw raad noemen in het overleg. Dat geeft ook extra degelijkheid. Twee fracties zeggen, met name de VVD, hoe dan ook van die vijf punten: voor ons is het eindstation een zelfstandig ziekenhuis. De nuancering is door wethouder Ritsema aangegeven, de samenwerking met het zorgplatform. Wat dat betreft zit daarin geen ruis.

De heer **Roefs**: Ik ben alleen wat minder optimistisch dan het college.

De **voorzitter**: U neemt de stappen wat sneller.

Is dit een juiste samenvatting wat we hebben besproken, met de wetenschap dat dit niet een onderwerp is waarover we niet meer praten? Daar is de aanleiding niet voor en de situatie niet naar.

De heer **Reijenga**: De vlag van het persbericht ging over een nieuwe manager, dat is voor de CDA - fractie belangrijk. U zet in die vijf punten het woord topmanagement. Dat is voor ons ook een belangrijke zaak.

De **voorzitter**: Helder. Daarover denken we niet hetzelfde. Wij denken dat we in de nieuwe fase waarin we terecht moeten komen, een leiding en management moeten hebben waarin je vertrouwen hebt, aan beide kanten van de brug. Op dit moment is dat vertrouwen er niet. Daarover denken we volstrekt hetzelfde.

Zonder hoofdelijke stemming besluit de gemeenteraad overeenkomstig het voorstel.

IX. Sluiting

De **voorzitter**: Ik sluit de vergadering (23.00 uur)

Aldus vastgesteld in de vergadering van 25 maart 2004

De griffier,

de voorzitter,